

K O N Š T I T Ú C I E

Hospitálskej rehole
svätého Jána z Boha

Generálna kúria
RÍM 1984

K O N Š T I T Ú C I E

Hospitálskej rehole
svätého Jána z Boha

-MILOSRDNÍ BRATIA-

SACRA CONGREGATIO
PRO RELIGIOSIS
ET INSTITUTIS SAECULARIBUS

Prot. Nr. B 44 – I/83

DEKRÉT

Hospitálska rehoľa svätého Jána z Boha s Generalátom v Ríme plní v Cirkvi poslanie slúžiť a pomáhať chorým a na pomoc odkázaným ľuďom. Rehoľa sa im zasväčuje osobitným sľubom hospitality. Tak napodobňuje súcitného a milosrdného Krista, ktorý mimoriadnym spôsobom preukazoval lásku k chorým. Nasleduje tiež svojho svätého zakladateľa, ktorý chcel milovať Pána „nad všetky veci na svete“ a „pre jeho lásku a dobrotu, a nie z iného dôvodu, chcel konať dobro a skutky milosrdnej lásky voči biednym a trpiacim osobám,“ pre ktorých núdzu „krvácalo jeho srdce.“

Riadiac sa ustanoveniami II. Vatikánskeho koncilu a ostatnými smernicami cirkevnej autority, vypracovala rehoľa nový text Konštitúcií, ktorý predložil generálny predstavený v mene kapituly na schválenie Svätej stolici.

Posvätná kongregácia pre rehoľníkov a sekulárne inštitúty dala predložený text preskúmať svojim konzultantom, a vzhľadom na priaznivé hlasovanie na zasadnutí konanom dňa 20. januára 1984 a v súlade so všetkými právnymi normami, schvaľuje a potvrdzuje týmto Dekrétom uvedený text spolu s úpravami schválenými na zasadnutí. Uvedený text zodpovedá predlohe v talianskom jazyku, ktorej jeden exemplár ostáva v archíve kongregácie.

Pod ochranou Nepoškvrnenej Panny Márie, ktorá je „Uzdravením chorých“ nech bratia svätého Jána z Boha horlivo žijú svoj život

podľa Konštitúcií, aby tak boli stále vernejší charizme svojej rehole, uplatňujúc v praxi radu svojho zakladateľa „pracovať mnoho pre Božie veci a obetovať svoj život v službe chudobným.“

Rím, 8. marca 1984, v deň úmrtia svätého Jána z Boha.

+ E. kard. Pironio, prefekt
Augustinus Mayer, sekretár

O B S A H

	strana
Dekrét	2
Obsah	4
Skratky	7
I. KAPITOLA	
ZÁKLADNÉ KONŠTITÚCIE	9
Pôvod a založenie	9
Charizma našej rehole	10
Naša vlastná spiritualita	11
Naše poslanie v Cirkvi	13
Uskutočňovanie našej charizmy	14
II. KAPITOLA	
Zasvätený život v reholi	16
Úplná odovzdanosť Bohu	16
Celibátna čistota pre kráľovstvo nebeské	19
Evanjeliová chudoba	20
Poslušnosť v slobode Božích detí	24
Hospitalita podľa vzoru nášho zakladateľa	27
Panenská Matka Božia Mária, vzor nášho zasvätenia	30
III. KAPITOLA	
NAŠE SPOLOČENSTVO MILOSRDNÝCH BRATOV	31
I. Spoločenstvo viery a modlitby	32
II. Spoločenstvo bratskej lásky	36
III. Spoločenstvo apoštolskej služby	39
- Zmysel nášho apoštolátu	42
- Adresáti nášho apoštolátu	42
- Štýl a formy apoštolátu	42
- Hospitalná pastorácia	46
- Spolubratia v kňazskom úrade	47
IV. KAPITOLA	
FORMÁCIA PRE NÁŠ HOSPITÁLSKY ŽIVOT	49

Hospitálske povolanie	49
Hlavné zásady rehoľnej formácie formácie	50
Cieľ našej rehoľnej formácie	50
Osoby zodpovedné za výchovu	51
-Rozlišovanie a orientácia povolání	51
- Postupné začleňovanie	53
- Úvodná formácia	54
- Magistri a spoločenstvá formačných centier	54
- Prednoviciát	56
- Noviciát	56
- Školastikát	58
- Celoživotná formácia	59
V. KAPITOLA	
VEDENIE NAŠEJ REHOLE	61
Zásady vedenia	61
Organická štruktúra našej rehole	62
Riadiace orgány	64
a) Vykonávanie moci	64
b) Predpisy pre kapituly	64
c) Dočasnosť úradov	65
Generálne vedenie	66
- Generálna kapitula	66
- Generálny predstavený	68
- Generálni radcovia	69
Vedenie provincie	71
- Provinčná kapitula	71
- Provinciál	72
- Radcovia provinciála	73
Vedenie domov	74
- Predstavený domu a jeho rada	74
- Konventná kapitula	75
Správa časných majetkov	76
VI. KAPITOLA	
VERNOSŤ NÁŠMU POVOLANIU	77
Odpoveď na Boží dar	77

Vernosť našim hlavným čnostiam	79
Význam našej príslušnosti k reholi	79
Odchod z rehole	80
Konštitúcie rehole	81

S k r a t k y

AA	= Apostolicam actuositatem, 18. 11. 1965
AF	= Alias felicis, Urban VIII. 17. 6. 1628
AG	= Ad gentes, 7. 12. 1965
ATE	= Ad totam Ecclesiam, 14. 5. 1967
CD	= Christus Dominus, 28. 10. 1965
DGK ₇₉	= Deklarácie generálnej kapituly 1979
DH	= Dignitatis humanae, 7. 12. 1965
DM	= Dives in misericordia, 30. 11. 1980
DV	= Dei verbum, 18. 11. 1965
ED	= Etsi pro debito, Sixtus V., 1. 10. 1586
EH	= Veľkňazská modlitba
EN	= Evangelii nuntiandi, 8. 12. 1975
ES	= Ecclesiae sanctae, 6. 8. 1966
ET	= Evengelica testificatio, 29. 6. 1971
GS	= Gaudium et spes, 7. 12. 1965
IA	= Inter alias, Pavol V., 1. 7. 1609
IM	= Inter mirifica, 4. 12. 1963
KDO 1980	= Kontemplatívne dimenzie zasväteného života, 1980
LD	= Licet ex debito, sv. Pius V., 1. 1. 1572
LG	= Lumen gentium, 21. 11. 1964
MC	= Marialis cultus, 2. 2. 1974
MR	= Mutuae relationes, 14. 5. 1978
OPR	= Ordo professionis religiosae, 2. 2. 1970
Paen.	= Paenitemini, 17. 2. 1966
PC	= Perfectae caritatis, 28. 10. 1965
PO	= Presbyterorum ordinis, 7. 12. 1965
RC	= Rationi congruit, Innocent XII., 15. 7. 1691
RPU	= Religiosi e promozione umana, 1978
RSA	= Regula svätého Augustína
SC	= Sacrosanctum Concilium, 4. 12. 1963
SJB	= Listy sv. Jána z Boha - LB = list Luisovi Bautistovi - 2 GL= druhý list Gutiérrezovi Lassovi - 1 VS= prvý list vojvodkyni zo Sessy

- 2 VS = druhý list vojvodkyni zo Sessy
- 3 VS= tretí list vojvodkyni zo Sessy

Číslovanie a označovanie listov sv. Jána z Boha sa vzťahuje na ich vydanie, ktoré je pripojené k príslušným Konštitúciám.

I. KAPITOLA

ZÁKLADNÉ KONŠTITÚCIE

Pôvod a založenie

- Konšt. 1585
(Úvod)
1 VS 13
Konšt. 1585
(Úvod)
SJB list lfd
2 GL 7-8
Konšt. 1587
(Úvod)
- 1.** My, Milosrdní bratia, ďakujeme Pánovi za dar, ktorý dal svojej Cirkvi v svätom Jánovi z Boha. On, podnietený Duchom Svätým a vnútorne pretvorený silou milosrdnej lásky Otca, vo svojom živote dokonale spájal lásku k Bohu a k blížnemu /1/. Plne sa zasvätil spásu svojich bratov a verne napodobňoval Spasiteľa v jeho zmýšľaní i skutkoch milosrdenstva. Keď ho trápili dlhy, obavy a starosť o druhých, úplne dôveroval Ježišovi Kristovi a bezvýhradne sa venoval službe chudobným a chorým v meste Granada v Španielsku. Odtiaľ sa vrátil domov k Otcovi v roku 1550.

- Konšt. 1585
(Úvod)
RC 15. 7. 1691
- Naša hospitálska rehoľa sa zrodila z evanjelia milosrdnej lásky /2/, ako ho v celej plnosti žil svätý Ján z Boha. Preto ho právom považujeme za nášho zakladateľa. On skutočne pochopil, že najviditeľnejším znamením prechodu zo smrti do života je láska k bratom, uskutočňovaná nielen slovami, ale skutkami a v pravde. /3/.

Porovnaj: 1. 1 Jn 4, 20-21; Mt 22, 36 - 40
2. Mt 8, 17; 25, 34 - 46
3. 1 Jn 3, 14. 18.

LD 1. 1. 1572 Rehoľná rodina, ku ktorej patríme, bola schválená na žiadosť spolubratov pápežom sv. Piom V. dňa 1. januára 1572 a v Cirkvi je známa pod menom „Hospitálska rehoľa svätého Jána z Boha.“

Konšt. 1585 (Úvod) Tento názov vyjadruje našu identitu, lebo zmysel našej existencie v Cirkvi je žiť a svedčiť o charizme hospitality podľa vzoru svätého Jána z Boha. Ako osoby Duchom Svätým zasvätené Otcovi nasledujeme v užšom vzťahu čistého, chudobného, poslušného a milosrdného Krista. Takto službou Bohu v trpiacom človeku
Konšt. 1587 (Úvod)
PC 1 bc; 2 ae
LG 42 cd; 44 ab spolupracujeme na budovaní Cirkvi.

LD 1. 1. 1572 Naša rehoľa je laickým inštitútom; napriek tomu už od jej schválenia bolo povolené, aby niektorí bratia mali prístup ku kňazstvu, a tak mohli vykonávať kňazskú službu medzi chorými, v našich komunitách a v hospitálskych dielach.

Charizma našej rehole

MR 11;51 b **2.** Naša charizma v Cirkvi je darom Ducha Svätého, ktorý nás vedie k tomu, aby sme sa pripodobnili súcitnému a milosrdnému Kristovi z Evanjelia, ktorý chodil po tomto svete, robil všetkým dobre /4/ a „uzdravoval každý neduh a každú chorobu.“ /5/

Porovnaj: 4 Sk 10, 38
5 Mt 4, 23; 9, 35

Skrze tento dar sme posvätení pôsobením Ducha Svätého /6/, ktorý nám osobitným spôsobom umožňuje mať účasť na milosrdnej láske Otcovej. Táto skúsenosť nás učí dobrotivému správaniu a sebadarovaniu a robí nás schopnými naplniť naše poslanie - ohlasovať a uskutočňovať Božie kráľovstvo medzi chudobnými a chorými. /7/ Premieňa naše bytie a spôsobuje, že cez náš život sa zjavuje osobitná Otcova láska k najslabším, ktorým chceme priniesť spásu podľa Ježišovho príkladu.

LG 44 c; 46 a

Touto charizmou sprítomňujeme v čase živého a milosrdného Ježiša Nazaretského. On, poslušný Otcovej vôli, stáva sa svojím vtelením podobný ľuďom /8/, svojím bratom, stáva sa sluhom /9/; stotožňuje sa s chudobnými, chorými a bezmocnými /10/, slúži im a dáva svoj život, aby vykúpil všetkých. /11/

Naša vlastná spiritualita

Vat II. Posolstvo chorým

3. Ako Milosrdní bratia snažíme sa stále viac a hlbšie osvojovať si Kristov postoj /12/ voči chorému a bezmocnému človeku a prejavíť ho v skutkoch milosrdenstva: sme slabí so slabým /13/ a pomáhame mu ako tomu, kto je zvlášť milovaný v Božom kráľovstve.

Porovnaj: 6 Lk 4, 18

7 Lk 4, 18; Mt 11, 5

8 Žid 2, 17; 5, 8

9 Mt 12, 15-21

10 Mt 8, 16-17; 25, 35 - 40

11 Mt 20, 28

12 Flp 2, 5.7

13 1 Kor 9, 22

Ohlasujeme mu Otcovu lásku a tajomstvo jeho plnej spásy. Ochraňujeme jeho práva a dávame za neho svoj život.

Konšt. 1585 S radosťou sa venujeme pomoci trpiacemu,
Tit 9 s postojom a gestami, ktoré sú
 charakteristické pre milosrdného brata /14/:
Konšt. 1587 Slúžime pokorne, trpezlivo a zodpovedne;
Kap 17 s úctou a vernosťou osobe; s porozumením,
GS 1 dobrotivosťou a obetavosťou; s účasťou na
 jeho úzkostiach i nádejach. Náš život je pre
 neho znamením a zvestovaním, že prichádza
 Božie kráľovstvo. /15/

4. Obnovujeme si vedomie nášho povolania
pri slávení a rozjímaní o Kristových
tajomstvách. Slovo Božie a eucharistia sú
stredobodom nášho života; kontemplujeme
Ježiša, ako zaobchádza s chorými a
predovšetkým rozjíname o jeho utrpení
a smrti, kedy prejavil svoju lásku k človeku
až do krajnosti. To dáva našej láske novú
silu a podnecuje nás k tomu, aby sme
uskutočňovali naše poslanie napodobňujúc
život nášho Spasiteľa. /16/
LB 13 Nasledovať nášho Pána Ježiša Krista a jemu
Konšt. 1585 slúžiť je najväčšou starosťou nášho života;
Tit 4 Kap 2 Túžime ho milovať
LB 10 viac, ako všetky veci tohto sveta
2 VS 9 a na jeho lásku a dobrotu chceme odpovedať
LB 20 milosrdnou láskou k chudobným a na
LB 13 pomoc odkázaným.
1 VS 10 a na jeho lásku a dobrotu chceme odpovedať
2 VS 19 milosrdnou láskou k chudobným a na
pomoc odkázaným.

Porovnaj: 14 Rim 12, 8

15 Lk 10, 9; Mt 10, 7-8

16 Rim 8, 29; Lk 4, 40; Mk 7, 37

SJB listy lfd	Prijímame a plníme Božiu vôľu jednoducho, ochotne, oddane a verne podľa príkladu vždy Nepoškvrnenej Panny a Matky Božej Márie /17/: Snažíme sa v našom apoštoláte sprostredkovať jej materinskú lásku /18/ trpiacim. Ďakujeme jej za zvláštnu ochranu nad nami a nad ľuďmi, ktorých opatrujeme. Radujeme sa z jej postavenia v Cirkvi a uctieваме si ju s detinskou oddanosťou.
LG 65	
LG 54	
LG 53	

Naše poslanie v Cirkvi

Konšt. 1585 (Úvod)	5. Povzbudzovaní prijatým darom sa zasväcujeme Bohu a slúžime Cirkvi opatrovaním chorých a na pomoc odkázaných, pričom uprednostňujeme tých najbiednejších. Tak vydávame svedectvo, že súcitný a milosrdný Kristus evanjelia ostáva živý medzi ľuďmi a my s ním spolupracujeme na ich spáse. Boh si nás vyvolil a povolal k Milosrdným bratom, aby sme vytvorili spoločenstvo apoštolského života /19/. Chceme žiť spoločne život lásky k Bohu a k blížnemu. Cítíme sa byť bratmi všetkých ľudí a venujeme sa hlavne službe slabým a chorým. Ich biedy a utrpenia dojímajú naše srdce /20/ a nútia nás k tomu, aby sme im ponúkli pomoc. Podnecujú nás tiež k tomu, aby sme ich podporovali v ich osobnom raste.
Konšt.1587 úv.	
SJB listy lfd	
2 GL 8	
VS 15 - 16	

Porovnaj: 17 Lk. 1, 38,39,56
 18 Jn. 2, 3,5.; 19, 25
 19 Mk. 3, 13-14
 20 Mt. 15, 32; 20, 34; Mk. 1, 41;
 Lk. 7, 13

- ET 1 Ako živé údy Cirkvi chceme svedčiť o zvrchovanosti Božej lásky a túžime dosiahnuť dokonalosť v láske k Bohu a k blížnemu vytrvalým pestovaním všetkých čností, verejným zasvätením sa sľubmi čistoty, chudoby, poslušnosti a hospitality, vernosťou k duchu Pravidiel rehole svätého Augustína a zachovávaním Konštitúcií rehole.
- LG 40a; 42acd
- CIC. 598 § 2
- LD 1. 1. 1572.

Uskutočňovanie našej charizmy

6. Považujeme sa za dedičov a správcov daru hospitality, ktorá vyjadruje identitu našej rehole. To nás zaväzuje, aby sme žili vo vernosti našej charizme, chránili ju, prehľbovali a neprestajne v Cirkvi rozvíjali. Naša otvorenosť Duchu Svätému, znameniam čias a potrebám ľudí nám ukazuje, ako máme v každej dobe a situácii tvorivo uskutočňovať charizmu rehole.
- MR 11

- V samotnom bohatstve prijatej charizmy je obsiahnutá možnosť uskutočňovať charizmu v rozmanitých formách podľa danosti miesta a času.
- DGK 79/C 2
- Práve preto sme vždy pripravení rozpoznávať a uskutočňovať zmeny tak, aby naše poslanie v Cirkvi zodpovedalo Božej vôli, ktorú má s nami a súčasne vyjadrovalo náš zmysel pre jednotu.

LG 12
MR 14c; 12c

CIC. 677 §1

DKG 79/ C 5

Spolubratia, ktorým je zverená služba vedenia, majú osobitnú úlohu uchovávať a rozvíjať charizmu: Im prináleží v spoločenstve s ostatnými spolubratmi určovať diela, ktoré skutočne zodpovedajú poslaniu rehole a rozhodovať, ktoré charitatívne činnosti sú najnutnejšie alebo najúčelnejšie, a v ktorých môžeme alebo a musíme rozvíjať náš dar hospitality.

Pri rozvíjaní našej charizmy cítíme osobitnú spolupatričnosť s inštitúciami, združeniami a hnutiami, ktoré majú podobné poslanie ako my. Osobitné duchovné spoločenstvo nás spája s tými, ktorí nejakým spôsobom odvodzujú svoj vznik od našej rehole a tak svedčia o životnej sile našej charizmy hospitality.

II. KAPITOLA

ZASVÄTENÝ ŽIVOT V REHOLI

Úplná odovzdanosť Bohu

7. Otec nás miloval a vyvolil „pred stvorením sveta“ /21/. Určil nás, aby sme sa stali podobnými „obrazu jeho Syna.“ /22/ Pri krste nám dal Kristus účasť na svojej smrti a svojom zmŕtvychvstaní /23/. On nás označil pečaťou svojho Ducha Svätého, aby sme boli na chválu jeho slávy /24/ a plodní pre Boha /25/ v službe a pri budovaní jeho Tela./26/

PC 5 a

LG 43 a

LG 44 c

Duch, ktorého sme v krste prijali a ktorý nás pri birmovaní posilnil, pozýva nás žiť život Božích detí v komunite. Preto sme boli znovu posvätení zvláštnym darom, aby sme žili v čistote, chudobe, poslušnosti a hospitalite, a tak predstavoval v Cirkvi spôsob života, ktorý si Kristus vyvolil pre svoj pozemský život.

LG 34 b, PO 2 a

A tak, keď dávame svoje bytie ako živú a svätú obeť /27/, spájame sa s pravou obeťou, ktorú Kristus dal Cirkvi. Plnením nášho hospitálneho poslania sa zúčastňujeme na jeho kňazskom úrade. /28/

Porovnaj: 21 Ef 1, 4

22 Rim 8, 29

23 Rim 6, 4; Kol 2, 12

24 Ef 1, 13-14

25 Rim 7, 4

26 Ef 4, 12-13

27 Rim 12, 1

28 1 Pt 2, 5; Sk 1, 6

- LG 44 ac
PC 5 a 1a
ET 4 MR 14 a
LG 31 b
LG 44 c
ET 1
- 8.** Naším slobodným a úplným odovzdaním sa Bohu prijímame úlohu byť vyslaní do sveta – ako znamenie jeho milosrdnej lásky. Jednoduchosť nášho života ohlasuje, že zmenu prostredia, v ktorom človek žije možno uskutočniť iba v duchu blahoslavenstiev. Sme svedkami toho, že Kristus je Pánom dejín. /29/ Verejne hlásame veľkosť Božej lásky a ukazujeme ľuďom, že Boh sa stále stará o ich život a o ich potreby.
- LG 44 a
CIC 654
LG 45 c PC 5 b
ET 47 MR 8
CIC 670
PC 25 a
CIC 655
- 9.** Sľubmi čistoty, chudoby, poslušnosti a hospitality verejne vyznávame svoju úplnú odovzdanosť Bohu. Cirkvev prijíma náš dar a spája ho s Veľkonočným tajomstvom Krista. Rehoľa nás pripútava k sebe a dáva nám prostriedky na to, aby sme mohli žiť naše povolanie. My sa zaväzujeme k tomu, že budeme verne odpovedať na Božie volanie a vždy sa usilovať byť živými a činorodými údmi Cirkvi i rehole. Slávnostným sľubom, ktorým sa neodvolateľne zasväcujeme Bohu, Cirkvi a reholi v službe chorým a na pomoc odkázaným, musia predchádzať sľuby časné; časné sľuby skladáme na jeden rok a obnovujeme ich každoročne po dobu najmenej päť a najviac šesť rokov idúcich za sebou. Na žiadosť provinciála a so súhlasom jeho poradcov, môže dať generál vo výnimočných prípadoch dišpenz od minimálneho trvania časných sľubov, ale táto doba musí trvať najmenej tri roky bez prerušenia.

CIC 657 § 2 V osobitných prípadoch môže generál povoliť predĺženie doby obnovenia časných sľubov až na deväť po sebe idúcich rokov.

Pripustenie k prvým sľubom i k slávnostným sľubom udeľuje provinciál so súhlasom jeho rady a s povolením generála. Pripustenie k obnove časných sľubov je v právomoci provinciála so súhlasom jeho rady.

Slávnostné i časné sľuby sa skladajú podľa predpisov všeobecného práva i nášho vlastného práva, podľa nasledovnej formuly: V mene nášho požehnaného Pána Ježiša Krista. Amen.

Ja, brat N. N., narodený dňa ... /deň, mesiac, rok/ v, farnosť....., diecéza....., som pevne rozhodnutý ešte dôvernejšie sa zasvätiť Bohu a nasledovať Krista v užšom vzťahu s ním. Preto skladám dnes /deň, mesiac, rok/, v /meno domu/, na väčšiu slávu Božiu pred Vami tu prítomnými spolubratmi, do Vašich rúk ..., ako delegátovi nášho pátra generála N. N., slávnostné /jednoduché/ sľuby čistoty, chudoby, poslušnosti a hospitality v službe chudobným a chorým /na jeden rok/ na celý život podľa Pravidiel svätého Augustína, Konštitúcií a generálnych stanov našej rehole. Dávam sa celým srdcom k dispozícii tejto rehoľnej rodine, aby som s milosťou Ducha Svätého a s pomocou Preblahoslavenej Panny Márie, ako aj na príhovor našich svätých otcov Augustína a Jána z Boha dosiahol dokonalú lásku v službe Bohu a Cirkvi. Na potvrdenie vierohodnosti podpisujem vlastnou rukou Brat N. N.

Celibátna čistota pre kráľovstvo nebeské

PC 12 a
ET 13.15

10. Bohu zasvätená čistota je predovšetkým veľký dar milosti. Láska Božia, ktorá „je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého /30/“ nás pobáda, aby sme podľa Ježišovho príkladu a jeho slov /31/, zasvätili Otcovi celú svoju osobu a svoju schopnosť milovať.

LG 42 c
CIC 599
ET 13

Sľubom čistoty sa zaväzujeme žiť v úplnej zdržanlivosti v celibáte. Tým bezprostredne poukazujeme na spojenie lásky medzi Kristom a jeho Cirkvou a cítime sa slobodnejší a schopnejší milovať všetkých ľudí. /32/

ET 13

Nasledovanie panenského Krista v Jeho úplnom odovzdaní lásky Otcovi a bratom je prameňom a obživou pre naše spoločenstvo, ktoré nevzniklo ani z krvi, ani z vôle tela, ale z Božej lásky. /33/

LG 42 c, ET 14
GS 14 a
J. Pavol II.
10. 3. 1982

Skrze čistotu, v ktorej žijeme ako Milosrdní bratia, prežívame a svedčíme o plodnosti nášho života v apoštoláte lásky, ktorým tak plníme naše poslanie slúžiť životu a rozvíjať ho. /34/ Zároveň tak zdôrazňujeme dôstojnosť a hodnotu tela. /35/

Porovnaj: 30 Rim 5, 5
31 Mt 19, 11-12
32 1 Kor 7, 32-35
33 Jn 1, 13
34 Jn 10, 10
35 1 Kor 6, 19; 3, 16

ET 15 **11.** Čistota pre nebeské kráľovstvo je výzvou i Božím darom a zároveň je aj našou slobodnou odpoveďou, ktorú môžeme dať a dodržať len silou Ducha Svätého.

PC 12 b, ET 13 Vyžaduje si to od nás pestovať tento prijatý dar prostredníctvom nášho dôverného - vzťahu s Kristom v modlitbe a pri slávení sviatostí a tiež prežívať naše bratstvo jednoducho a radostne, s dôrazom na priateľské vzťahy, ktoré Pán vytvoril medzi nami /36/.

PC 12 bc
PO 16 c Považujeme tiež za dôležité využívanie prirodzených a asketických prostriedkov, ktoré sa osvedčili v praxi, ako aj nadobúdanie vedomostí o skutočnostiach týkajúcich sa človeka. To všetko nám pomáha na ceste k vyrovnanosti a zrelosti, ktorými sa upevňuje vernosť tomuto sľubu.

Evanjeliová chudoba

2 GL 3; 6; 8 **12.** S plnou dôverou v Ježiša Krista sa usilujeme nasledovať ho a podobať sa mu v duchu evanjeliovej chudoby. V Cirkvi takto zviditeľňujeme jeho spásenosné sebazaprenie /37/. Vyznávame s Ním svoju plnú dôveru Otcovi. Poukazujeme na pomínutelnosť dohier tohto sveta a ohlasujeme dobrá trváce.

1 VS 6
2 VS 7
LG 42 d
ET 17.19

Porovnaj: 36 Jn 15, 13-17
37 Flp 2, 5-6

ET 17 Sľubom chudoby sa odpútavame od pozemských majetkov, aby sme boli viac ochotní nasledovať Ježiša, ktorý, hoci bol bohatý, stal sa pre nás chudobným /38/. Svojim vtelením sa stal solidárnym s nami ľuďmi, zakusoval našu slabosť /39/ a našu biedu /40/. Učil nás tak kráčať cestou pravej slobody.

ET 17, 18 Tak ako Ježiš, i my hlásame chudobným kráľovstvo Božie /41/.

DGK 79 Vďaka našej chudobe sa môžeme stretávať so slabými a existenciálne pochopiť ich situáciu. Pracujeme na zlepšení ich životných podmienok a v duchu evanjelia sa angažujeme v boji proti každej forme nespravodlivosti a manipulácie s ľuďmi. IV.

ET 18 Zoči – voči dráme chudoby pracujeme aj na tom, aby sme učinili zadosť povinnosti prebúdzajúceho svedomia ľudí.

PC 13 e **13.** Naše vlastné povolanie nám prikazuje plniť svoje poslanie v prostredí, kde človek trpí chorobami, alebo inými formami vylúčenia na okraj spoločnosti. Preto cítime potrebu prežívať a jasne prejavovať chudobu, ku ktorej sme sa zaviazali.

Porovnaj: 38 2 Kor 8, 9
39 Žid 2, 14-18
40 Mt 8, 20
41 Lk 7, 22

- PC 13 f To si vyžaduje:
- vyhýbať sa akejkoľvek ziskuchtivosti v našich dielach;
- ET 18
- svedomito dodržiavať zásady sociálnej spravodlivosti, odvodenej od evanjelia, z učenia Cirkvi a zo spravodlivého zákonodarstva každej krajiny;
- DKG 79
III.6
- organizovať štruktúry tak, aby slúžili nášmu poslaniu a majetky nepoužívať ako nástroj moci- ale služby;
- 3 VS 14
PC 13 c
- žiť v našich podmienkach chudoby a v slobode ducha prijať všeobecnú povinnosť práce, ako prostriedku na živobytie a apoštolát /42/.
- ET 20

14. Podobne ako v prvotnej Cirkvi aj my máme spoločné všetky majetky jednotlivých osôb. /43/

- ET 21
- Spolubratom spoločenstva prináleží účasť na všetkom, čím sme a čo máme. Plody našej práce slúžia potrebám spoločenstva; žijeme v ochote, otvorenosti a službe, aby sme vydávali svedectvo o duchovnom spoločenstve, ktoré nás spája, a o závislosti, ktorá je vlastná chudobe. To všetko nás učí jednoducho a vďačne prijímať všetko, čo dostávame od iných.

Porovnaj: 42 2 Sol 3, 7-14; Sk 20, 35
43 Sk 2, 44; 4, 32

ET 19 Verejne vyznávame chudobu a prekonávame mentalitu konzumizmu v osobnom i spoločnom živote /44/, žijúc jednoduchým spôsobom života, starajúc sa o majetok komunity.

PC 13 ef V duchu solidarity so spolubratmi premáhame túžbu po hromadení majetkov a prerozdeľujeme majetky medzi komunitami a provinciami rehole. Rovnako, aby sme sa vyvarovali nebezpečenstva uzavretosti v našich dielach a vlastných štruktúrach, máme otvorené oči pre potreby toho, kto žije vedľa nás a spolupracujeme s ním pri hľadaní riešení.

CIC 600 **15.** Týmto spôsobom pripomíname ľuďom pravý účel pozemských majetkov a dávame zmysel svojmu sľubu chudoby, ktorým sa zaväzujeme užívať ich a nakladať s nimi v závislosti od našich právoplatných predstavených, a podľa noriem všeobecného práva a nášho vlastného práva.

CIC 668 § 1 Tí, ktorí skladajú časné sľuby, môžu síce vlastniť svoj majetok a majú možnosť získať aj ďalší, avšak pred zložením sľubov sa musia zrieknuť správy tohto majetku v prospech nimi zvolenej osoby a tiež voľného rozhodovania o jeho použití.

CIC 668 § 5 Tí, ktorí majú slávnostné sľuby, zriekajú sa práva vlastníť majetok a preto nemôžu žiadny majetok ani získať, ani vlastníť v osobnom vlastníctve.

CIC 668 § 3 Všetko, čo spolubratia získajú vlastnou prácou, alebo v mene rehole, ako aj všetko to, čo dostávajú z titulu dôchodku, podpory alebo poistenia, prechádza podľa predpisov vlastného práva do vlastníctva rehole.

PC 13 b V dennom živote, pri uskutočňovaní sľubu chudoby, sa neuspokojujeme s tým, že sme závislí od predstavených pri užívaní a disponovaní majetkom, ale snažíme sa prežívať chudobu opravdivo a vnútorne, s osobným i spoločným nasadením.

Poslušnosť v slobode Božích detí

PC 1 c
LG 3 **16.** Naša poslušnosť je motivovaná túžbou stotožniť sa s Kristom, ktorý nás svojou poslušnosťou dokonale vykúpil: On prišiel na svet, aby konal vôľu Otca a uskutočňoval ju v službe ľuďom. /45/ Celý sa obetoval - Božím vykupiteľským zámerom /46/ - a „hoci bol synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti“ /47/ a to až po smrť na kríži. /48/

Porovnaj: 45 Jn 4, 34; 6, 38-39; 10,14 - 18

46 Lk 22, 41- 42; Jn 12, 27-29

47 Žid 5, 8

48 Flp 2, 8

PC 14 a Poslušnosťou prinášame Bohu celú našu vôľu, ako obeť seba samých.

ET 27.24 a Zjednocujeme sa tak ešte ujšie so spásanosnou Božou vôľou, ktorá sa nám prejavuje v jeho slove, v učiteľskom úrade Cirkvi, v pravidlách, v Konštitúcii, vo vlastnom práve rehole, v smerniciach predstavených, v dialógu so spolubratmi a v pochopení znamení čias.

Takto zvestujeme, že sloboda, ktorú nám Kristus vydobyl a ku ktorej sme povolani, nás uschopňuje žiť v službe druhým. Ňou premáhame otrockú podriadenosť /49/, egoizmus, nedostatok citu pre komunitu, falošnú nadradenosť /50/ a všetky situácie, pri ktorých sa potláča dôstojnosť človeka.

ET 27
PC 14 bc
ET 25 **17.** Naša poslušnosť je osobný čin, ktorý je zakorenený vo viere a láske. Privádza nás k slobode Božích detí /51/ a podporuje naše celostné dozrievanie, pretože autorita rovnako, ako i poslušnosť, slúžia jedincovi, spoločenstvu i poslaniu.

EN 69 Našu poslušnosť uplatňujeme predovšetkým vo vernosti našej charizme a v úprimnom spoločnom hľadaní toho, čo je Božia vôľa s našou rehoľou, s našimi komunitami a s každým spolubratom. Z našej ochoty vyrastá duch, ktorý nás udržuje v slobode - pohotovo pristupovať k potrebám trpiaceho človeka.

Porovnaj: 49 Gal 5, 1.13.14
50 Mt 20, 25-26
51 Rim 8, 2; Gal 5, 1

MR 19 Službe trpiacemu zasväcujeme svoj život a sme ochotní ísť všade tam, kam nás pošlú a plniť úlohy, ktoré nám rehoľa zverí.

ET 27
PC 14 ab
CIC 601
CIC 590
PC 1 c
MR 9 a; 22
CD 33-35
MR 1 fd
ET 50
CIC 678
PC 14 c
ET 24 b
MR 13; 14 c
DGK 79 IC5
CIC 618

18. Sľubom poslušnosti prijímame slobodne a bez výhrad Božiu vôľu a zaväzujeme sa splniť to, čo nám nariadenia právoplatní predstavení v zhode s Konštitúciami. Keďže sa prostredníctvom našej charizmy a apoštolátu osobitným spôsobom zúčastňujeme na živote a poslaní Cirkvi, poslúchame v zmysle nášho sľubu poslušnosti aj pápeža ako nášho najvyššieho predstaveného. On je ten, kto predsedá všeobecnému spoločenstvu lásky, a preto láska a poslušnosť voči nemu nás mimoriadnym spôsobom spájajú s tajomstvom Cirkvi. Naša prítomnosť v miestnej Cirkvi vyžaduje od nás, aby sme verne plnili smernice a nariadenia jej pastierov. Podľa Ježišovho príkladu /52/ vykonávajú spolubratia službu vedenia, keď nás podnecujú k osobnému i spoločnému rastu a pomáhajú nám rozpoznávať Božiu vôľu; keď vernosťou charizme zaručujú jednotu v rozmanitosti; keď podporujú účinnú, uvedomelú a zodpovednú poslušnosť, a keď podľa potreby vykonávajú nevyhnutné rozhodnutia.

ET 25

19. Osvietených a posilnených vierou nás vedie poslušnosť k tomu, aby sme v otvorenom a bratskom dialógu objavili apoštolské charizmy spoločenstva a jeho členov.

Porovnaj: 52 Lk 22, 26-27

S týmito darmi milosti Duch Svätý pomáha reholi splniť jej zverené poslanie.

Takéto prostredie, vytvorené dialógom a porozumením umožňuje rozvíjať v komunite zmysel pre spoluzodpovednosť, ktorá napomáha navzájom spájať službu Bohu a službu našim chudobným a chorým bratom.

Hospitalita podľa vzoru nášho zakladateľa

20. Naša hospitalita má svoj pôvod v živote Ježiša z Nazareta, ktorý - pomazaný a vyslaný Duchom - ohlasuje chudobným radostnú zvesť a uzdravuje chorých /53/. Robí zázračné uzdravenia a označuje ich za mesiášske znamenia príchodu Božieho kráľovstva /54/. Vo svojom poslaní nám zjavuje milosrdnú lásku Boha Otca, jeho vernosť, jeho dôveru a jeho náklonnosť k človeku /55/. Oznamuje, že je poslaný Otcom, aby nám priniesol život /56/. Vedomý si svojho poslania /57/, s láskou sa skláňa k slabým, chorým a hriešnym /58/. Prijíma ich láskavo slovom aj skutkom, ktoré vyjadrujú hlboké porozumenie a veľké priateľstvo k ľuďom /59/.

Porovnaj: 53 Lk 4, 18-19

54 Lk 7, 19-23

55 Mt 5, 43-48; Lk 6, 36

56 Jn 10, 10; 1 Jn 4, 9

57 Lk 4, 21

58 Mt 9, 12; Lk 18, 15-16; Mt 8, 16-17

59 Lk 4, 38-41

Trpí s trpiacimi /60/, stotožňuje sa s chudobnými, chorými a na pomoc odkázanými.

Konšt 1585
úvod

Pozdvihuje ich, aby z nich urobil živé znamenia svojej prítomnosti. Tak, že to, čo urobíme jednému z nich, On prijíma, ako keby sme to urobili Jemu /61/.

21. Ježišova osoba a jeho náklonnosť k najslabším nás priťahujú. Keďže sme pomazaní tým istým duchom, zasväcujeme sa hospitalite a tak plníme Kristov príkaz uzdravovať chorých /62/.

2 GL 7
LB 13

Svojím životom, ktorý sme zasvätili Božej láske v službe chudobným a biednym, hlásame podľa Ježišovho príkladu kráľovstvo Božie.

Vat II. Posolstvo chorým

On neodstránil utrpenie, ani nechcel úplne odhaliť jeho tajomstvo. Predsa však vierou osvietení a s trpiacim Kristom zjednotený človek vie, že aj on sa môže svojim utrpením a svojou bolesťou podieľať na záchrane sveta. Považujeme preto našu pomoc chorým a našu službu biednym za ohlasovanie a znamenie nového a večného života, ktorý získal pre nás Kristus svojim vykúpením.

LG 44 c

LB 11
Konšt 1585
Tit 9

22. Sľubom hospitality sa v zhode so sľubom poslušnosti predstaveným zaväzujeme k ošetrovaniu chorých a k opatrovaniu núdzou trpiacich.

Porovnaj: 60 Lk 7, 11-13; Jn 11, 33-36
61 Mt 25, 34-45
62 Mt 10, 7-8; Lk 9, 2

Konšt 1587
Kap 15-27
2 VS 2
Konšt 1741
Kap 39
Konšt 1926
Článok 225

Zaväzujeme sa poskytnúť im všetky potrebné služby, aj tie najponižujúcejšie a ohrozujúce náš život, podľa Kristovho príkladu, ktorý nás tak miloval, že zomrel pre našu spásu /63/.

Naším najväčším šťastím je žiť pri tých, ku ktorým sme boli poslaní. Prijímame ich a slúžime im s láskavosťou, s porozumením a s duchom viery. To všetko si zaslúžia ako ľudia a Božie deti. Dávame im k dispozícii celú našu energiu a všetky naše schopnosti v rozličných pracovných funkciách, ktoré sú nám zverené.

DGK 79 III
5; 14; 19

23. Sľub hospitality, ktorý sme zložili, vyžaduje od nás brániť a bedlivo strážiť právo jedinca narodiť sa, žiť v slušných podmienkach, mať potrebnú starostlivosť v chorobe a dôstojne umrieť. Usilujeme sa, aby pri vykonávaní nášho apoštolátu hospitality bolo v každej chvíli zjavné, že stredobodom nášho záujmu je trpiaci a chorý človek. Sme natoľko preniknutí naším poslaním, že i naši spolupracovníci sú pri pohľade na nás povzbudení k tomu, aby konali rovnako ako my. Ducha hospitality prejavujeme nielen v zariadeniach, kde pracujeme, ale rozširujeme ho na všetkých ľuďoch, ktorí trpia hladom a smädom; ktorým chýba odev, lieky a bývanie; ktorí neustále trpia ťažkosťami a chorobami.

AA 8 d

Porovnaj: 63 Gal 2, 20; Ef 5, 2; 1 Jn 3, 16

2 GL 8
1 VS 15-16

Naše srdce trpí tým, že nemôžeme pomôcť a prijať všetkých. Všetci však majú v našich modlitbách privilegované miesto. Tiež sa cítíme spojení s každým, kto sa zasadzuje za ľudskejší a kresťanskejší svet.

24. Naše zasvätenie Bohu v službe tým, ktorí potrebujú pomoc je vzácny plod nášho nasledovania Krista na ceste evanjeliových rád. Čistota, chudoba a poslušnosť v apoštoláte hospitality posilňujú našu schopnosť milovať a oddanejšie i ochotnejšie slúžiť chorým a chudobným.

***Panenská Matka Božia Mária,
vzor nášho zasvätenia***

ET 56
LG 56

25. Preblahosladená Panna Mária je pre nás jedinečným vzorom zasvätenia. Keď ona prijala Božie slovo, celá sa zasvätila Ježišovej osobe a Jeho dielu.

SJB listy lfd

Rovnako je nikdy neporušenou Pannou, /64/ a pokornou, chudobnou /65/ služobnicou Pánovou /66/, ktorá nás svojim príkladom povzbudzuje k tomu, aby sme boli verní zámerom Ducha Svätého.

DM 9 Loret. lit.

Mária je aj *Matkou milosrdenstva* a *Uzdravením chorých*, učí nás spolucítiť s bolesťou človeka a zmierňovať utrpenia a bolesti trpiacich /67/.

Porovnaj: 64 Lk 1, 34-37; Mt 1, 18-20

65 Lk 1, 48

66 Lk 1, 38

67 Jn 2, 3; 19, 26

III. KAPITOLA

NAŠE SPOLOČENSTVO MILOSRDNÝCH BRATOV

GS 1 **26.** Naše spoločenstvo Milosrdných bratov vzniklo a rozvíja sa z lásky, ktorú Duch Svätý vliadol do našich srdiec /68/. Naším stredobodom je zmŕtvychvstalý Kristus, v ktorého mene sa zhromažďujeme, aby sme spoločne kráčali k Otcovi a ľuďom prinášali radostné posolstvo spásy.

PC 15 a Podľa príkladu prvotnej Cirkvi - kde „množstvo tých, čo prijali vieru, boli jedného ducha a jednej mysle“ /69/ a všetko, čo vlastnili, mali spoločné /70/- aj náš život ukazuje svetu, že je možné ľudské spolunažívanie a spoločné uskutočňovanie hodnôt Božieho kráľovstva. Náš život je znamením Pánovej prítomnosti a zároveň pozvaním pre ľudí, aby mali vieru v Krista. /71/

Účasť na rovnakej charizme nás spája v jednu rodinu, v ktorej slávime vieru, cítime sa a žijeme ako bratia a plníme spoločné poslanie slúžiť chorým a chudobným.

Porovnaj: 68 Rim 5, 5

69 Sk 4, 32

70 Sk 2, 44-45

71 Jn 17, 21

I. Spoločenstvo viery a modlitby

KDO 15 **27.** Naša komunita, ako rodina zhromaždená v Pánovom mene, /72/ je už svojou povahou privilegovaným miestom, kde skúsenosť Boha musí byť dosiahnuteľná v celej svojej plnosti a odovzdávaná aj druhým.

KDO 1 Tu žijeme našu vieru, ako osobnú odpoveď našej lásky k Bohu, ktorý nás miloval ako prvý /73/ a dávame ju najavo tým, že prijímame s jednoduchosťou jeho spásu. Ona postupne mení náš život a vyžaduje od nás, aby sme ju zjavovali v spôsobe, akým konáme.

CIC 663 §1 Náš život veriacich, otvorený pre zjavenie Otca a pre spoločenstvo s Ním skrze Krista v Duchu Svätom /74/ nám umožňuje mať účasť na trojičnom tajomstve /75/ vo viere, nádeji a v láske. Táto účasť je prameňom pre kontemplatívnu dimenziu nášho života.

MR 15.16 **28.** Prvým zdrojom nášho charitatívneho poslania je Otcova milosrdná láska /76/. To si vyžaduje, aby sme sa osobne i ako spoločenstvo usilovali v dialógu v prvom rade o vzájomné spojenie medzi naším vnútorným životom a našou apoštolskou činnosťou.

PC 5 e
ET 10
CIC 675 §2

Porovnaj: 72 Mt 18, 20

73 1 Jn 4, 10.19

74 Jn 14, 8; 1 Jn 1, 3; Ef 2, 11-13;

Ef 2, 19-22

75 1 Kor 2, 10; Ef 1, 3-12; Jn 14, 23

76 1 Jn 4, 10-11

- KDO 4-7 Vtedy budeme schopní spojiť v našom živote lásku k Bohu a službu bratom /77/. Každý deň venujeme preto najmenej jednu hodinu osobnej modlitbe a duchovnému čítaniu.
- CIC 663 §3
- CIC 663 §3
PC 6 Základné smerovanie nášho spoločenstva k Bohu sa prejavuje čítaním a rozjímaním Písma svätého, účasťou na božskom živote, ktorý nám sprostredkujú sviatosti, v spoločnej a osobnej modlitbe, v túžbe po Bohu a vo vytrvalom hľadaní Boha. Jeho prítomnosť spoznáваме a pokorne uctieваме v blížnych, najmä v našich spolubratoch a v chorých.
- KDO 1 d
- PC 6 b
DV 25 a **29.** Slovo Božie, ktoré je pre nás každodenným stretnutím so „vznešeným poznaním Ježiša Krista“ /78/, je svetlom pre náš život:
- ES II 16, 1° Je zdrojom inšpirácie pre našu modlitbu, dáva správny smer našej osobnej i spoločnej obnovy a riadi naše uvažovanie o tajomstve Boha a Cirkvi, o skutočnosti človeka a spoločnosti.
- KDO 8
- PO 6 e CD 30 f **30.** Naše spoločenstvo Milosrdných bratov čerpá svoj život z eucharistie.

Porovnaj: 77 1 Jn 4, 19-20
78 Flp 3, 8

- Preto:
- SC 48
Can 663 §2
LG 11 a
KDO 9
LG 10
ET 47
PC 6
- ju denne slávime a aktívne sa jej zúčastňujeme. Ako prameň a vrchol celého kresťanského života je pre nás nenahraditeľným a životodarným centrom kontemplatívnej dimenzie nášho života. V nej vykonávame osobitným spôsobom naše hospitálne kňazstvo: obnovujeme obeť nášho života Otcovi a okrem seba predkladáme aj bolesti a nádeje ľudí, ktorým slúžime a ktorým venujeme náš život. Spoločná účasť pri stole slova, tela a krvi Pánovej oživuje naše spoločenstvo s Pánom a jednotu so spolubratmi. Príklad nášho Spasiteľa, ktorý nám svojou obeťou dáva život, obnovuje nášho ducha Milosrdných bratov a pomáha nám konať v službe chorým a biednym tak, ako konal On.
- ET 48
KDO 9.15
Can 608
- Žijeme viditeľne zhromaždení okolo svätého miesta, kde skutočne prítomný Ježiš v eucharistii vyjadruje a naplňa naše poslanie hospitálnej rodiny. Kontemplujeme Pána, klaniame sa mu a oslavujeme ho pre jeho lásku k nám. On je stále tu pre nás, aby nás posilňoval a utešoval, aby pomazával chorých. Tým nás podnecuje, aby sme vytrvali po boku trpiaceho človeka a sprevádzali ho v jeho bolesti a samote.
- LG 8 c
KDO 10
- 31.** Vieme, že sme hriešnici /79/ a že naše smerovanie k Bohu a pravé bratstvo nemôžeme natrvalo zachovať bez stálej ochoty jednotlivých osôb i spoločenstva ku konverzii.

Can 664 Preto si spytujeme svedomie každý deň
a pristupujeme často k sviatosti zmierenia.
HJG listy Obnovujeme tak krstnú milosť,
Paen I zmierujeme sa so spolubratmi a v odpustení
LG 11b prežívame radosť z vykúpenia.
CD 30 f

SC 89 a **32.** Spoločne slávime každý deň liturgiu
ES II 20 ranných a večerných chvál. Pokračujeme tak
Can 663 §3 v poďakovaní za eucharistiu a posväcujeme
Can 1174 §1 priebeh dňa, prácu a každú našu námahu.
SC 83.84 Takto sa zjednocujeme s Kristom a Cirkvou
v adorácii Otca a posilňujeme spoločenstvo
so spolubratmi a všetkými ľuďmi.
S osobitnou pozornosťou predkladáme
Pánovi úzkosti a nádeje všetkých, ktorí sú
postihnutí chorobami a rôznymi trápeniami.

LB 10 **33.** Naše poslanie nás neustále privádza do
styku s ľudským utrpením. Preto má
rozjímanie o Kristovom utrpení, o „mužovi
bolesti“ /80/, významné miesto v našej
spiritualite.

2 HS 9 V ňom totiž objavujeme spásonosný zmysel
utrpenia;
Ono nám dáva silu a útechu v skúškach
a slabostiach.
Napokon, ono nás učí, ako môžeme
Krista priblížiť chorým a trpiacim ako
znamenie nádeje a života.

Porovnaj: 79 Jak 3, 2
80 Iz 53, 3

KDO 13
MC 17-18

LG 63
LG 58

SJB listy
Konst. 1585
Tit 4, kap. 13
Konst. 1611
Kpt 23
LG 67
Gen, kap. 22.4.
¹⁷³⁶
Can 663 § 4
LB 17

RC 15. 7. 1691

34. Mária, verná žena a orodujúca Panna, k nám prichádza ako vynikajúci vzor Cirkvi, vzor viery, vzor lásky a dokonalej jednoty s Kristom. Keď stojí pod Pánovým krížom /81/, učí nás zjednotiť sa s obetou svojho Syna, ktorá má svoje pokračovanie v utrpeniach a v bolestiach ľudstva.

Naša Pani - ako *Uzdravenie chorých* - mala vždy svoje jedinečné miesto v živote našej hospitálskej rehole.

Svoju lásku jej preukazujeme predovšetkým tým, že ju napodobňujeme v jej čnostiach, slávime jej sviatky, najmä sviatok Panny Márie, ochrankyne našej rehole: uctieваме ju vo svojich modlitbách, najmä modlitbou svätého ruženca.

35. Medzi svätými uctieваме v prvom rade nášho otca, svätého Jána z Boha a spolubratov rehole, ktorých nám Cirkev dáva za vzory života a apoštolátu, aby sme sa snažili ich nasledovať a napodobňovať.

II. Spoločenstvo bratskej lásky

36. Ježiš nás povolal, aby sme s Ním žili ako priatelia. /82/ Navzájom sa povzbudzujeme, aby sme plnili jeho príkaz: milovať jeden druhého, ako On miluje nás /83/. Snažíme sa zachovať jednotu, ktorú tvorí Duch Svätý vo zväzku pokoja. /84/

Porovnaj: 81 Jn 19, 25
82 Jn 15, 14-15
83 Jn 13, 34-35; 15, 12-13
84 Ef 4, 1-6

Hospitalita, ktorú sme prijali ako dar, nás zaväzuje k tomu, aby sme žili bratstvo v jednoduchosti: preto si v našich slabostiach navzájom pomáhame a odpúšťame. /85/ Pretekáme sa vo vzájomnej úcte a sme navzájom uznanliví. Sme solidárni s našimi spolubratmi, keď potrebujú pomoc, keď sa trápia, i keď sa radujú /86/.

37. Vzhľadom na uvedené postoje sa naše spoločenstvo, i napriek rozmanitosti pováh, pridriava nasledovných zásad:

- prijíma a váži si mladých, ktorí ešte len krátko žijú našim hospitálskym životom a obohacujú nás svojim nadšením a tvorivosťou;

Konst 1587
Kap. 13.14
Konst 1617
Kap 18.19

- opatruje a miluje chorých a starých spolubratov, ktorí sú so svojimi skúsenosťami, obetami a modlitbami plodnými členmi Cirkvi a rehole;

EH 1

- spomína na zosnulých spolubratov, ktorí nás predišli so znamením viery, modlí sa za nich a slúži za nich zádušné sv. omše.

DGK 79
Ciele III

38. Naše spoločenstvo žije a rozvíja sa vtedy:

- keď sa každý z nás snaží osobne do neho začleniť tak, aby medzi nami boli vyvážené vzťahy, a aby sme nadanie a schopnosti, ktoré máme, využívali pre spoločné dobro;

Porovnaj: 85 Kol 3, 12-13; 1 Pt 3, 8-9
86 Rim 12, 9-10; Flp 2, 3-4; 1 Kor 10, 24

- ak vedome prežívame radosť a zodpovednosť za to, že sme komunita a zúčastňujeme sa na tom, čo je jej náplňou; /87/
- RPU 29 - ak máme chvíle dialógu, revízie a posudzovania, pri ktorých je Kristus našim stredom /88/ a my sa nechávame viesť
- KDO 14 Duchom Svätým, aby sme spoznali Otcovu vôľu pre komunitu a pre každého jednotlivca;
- MR 13 - ak spolubrat, ktorý vykonáva službu predstaveného, je znamením jednoty a putom lásky, oživuje duchovný život, pomáha uskutočňovať program komunity, koordinuje a zosúladzuje osobné plány spolubratov s plánmi spoločenstva, venuje čas každému spolubratovi a dokáže sa poradiť skôr, než urobí rozhodnutia, týkajúce sa života spoločenstva;
- PC 14 c - ak prijímame v spoločnom živote a v našom poslaní rozdielnosť darov, ktorými Duch Svätý obohacuje každého spolubrata /89/;
- KDO 16
- ET 46 - ak vytvárame prostredie, kde má miesto modlitba, štúdium a osobný oddych;
- IM 4 - ak pri používaní spoločenských komunikačných prostriedkov dodržíme potrebnú diskretnosť a vyhýbame sa všetkému, čo môže narušiť duchovný život, vzťahy spolubratov a apoštolát;
- Can 666 - ak si osvojíme životný program, ktorý je zaznamenaný v Konštitúciách a v živote si zachováme trvalý postoj konverzie.

Porovnaj: 87 Žid 10, 24-25

88 Mt 18, 20

89 1 Kor 12, 4-7.12-13

39. Prijímame každého, kto príde do nášho domu, v duchu pohostinnosti, s dobrotou a jednoduchosťou. Tak uskutočňujeme našu hospitalitu.

Konst. 1617
Kap 17
DKO 14.15
Can 667 § 1

Jedna časť domu ostáva predsa stále vyhradená pre spolubratov, aby sa tak podporil a zabezpečil vlastný život rehoľnej rodiny.

40. Naše začlenenie do sveta chudobných, chorých a ľudí trpiacich nedostatkom, ako aj naše spolužitie s nimi, sú znameniami spásy a nového života. Zároveň sú ich životné podmienky pre nás výzvou a podnetom k tomu, aby sme neustále preverovali náš životný štýl, či skutočne zodpovedá charizme a nám zverenému poslaniu.

ET 22

RPU 4 e

III. Spoločenstvo apoštolskej služby

41. Naše spoločenstvo dosahuje svoj plný význam v poslaní, ku ktorému ho v Cirkvi inšpiroval Duch Svätý.

LG 8 a
Can 675 § 1

Cirkev, ako pokračovateľka Kristovho tajomstva spásy nám zveruje úlohu sprítomniť toto tajomstvo v našom apoštoláte lásky.

GS 45 a
LG 44 b
PC 8 b

Náš život Milosrdných bratov v Cirkvi má svoj základ v osobe a v skutkoch Ježiša, ktorý za svojho pozemského života najviac miloval chorých, chudobných a ponížených /90/.

DGK79
Ciele III, IV

V jeho dobrotivých skutkoch /91/, v jeho slovách útechy a nádeje /92/ objavujeme city, ktoré si musíme osvojiť, aby sme vyžarovali Božiu lásku v našom hospitálnom apoštoláte; Jeho stotožnenie sa so slabými a trpiacimi /93/ je pre nás pozvaním, aby sme dali svoj život do služby evanjelizácie chorých a chudobných /94/.

PC 1 c
Can 675 § 2

42. Plodnosť našej apoštolskej služby posilňujeme:

- vnútorným zjednotením sa s Kristom, ktorý nám dáva účasť na milosrdnej láske Otca, /95/, aby sme ju prejavovali v skutkoch lásky k chorým a núdznym /96/;

PC 8 b
LG 44 b.46
MR 10
Can 675 § 3

- našim začlenením sa do Cirkvi, ktorá nás spája so všetkými, ktorých Ježiš poslal ohlasovať kráľovstvo Božie skrze ošetrovanie chorých;/97/

LG 53

Spájame sa tak osobitným spôsobom s Pannou Máriou, jedinečným a najdokonalejším údom Cirkvi. Vo svojom živote hlboko prežívala hospitalitu, ako to ukazuje jej návšteva u Alžbety /98/, jej pozornosť na svadbe v Káne /99/ a jej dôverná a verná láska k jej Synovi, od Nazareta až po Kalváriu /100/.

Porovnaj: 91 Lk 4, 40; 5, 13; 19, 1-10
92 Lk 7, 13; 8, 48; Jn 8, 10-11
93 Mt 25, 34-40
94 Lk 9, 1-2; 10, 1-9; Mk 16, 15
95 Jn 15, 4-5.9
96 Jn 13, 13-15; Mt 10, 8; 1 Jn 3, 16-18
97 Lk 9, 1-2
98 Lk 1, 39-40.56
99 Jn 2, 3
100 Lk 1, 31-38; 2, 7.48.51; Jn 19, 25

DM 14

J. Pavol II.

13. 12. 1979

- spojením s tými, ktorí trpia; vo vedomí, že naša milosrdná láska k nim nikdy nie je jednostranným činom; veď i my sme vždy obdarovaní, keď slúžime chorým.

Plodnosť nášho apoštolátu rastie takou mierou, akou budujeme vzájomné vzťahy lásky s ľuďmi, ktorých opatrujeme.

43. V našom hospitálskom poslaní uskutočňujeme a rozvíjame to najlepšie v našom bytí a vnímame potrebu žiť dôsledne našu identitu.

PC 6; 8 b

LG 42 a

J. Pavol II.

13. 12. 1979

To predpokladá:

- hlboký život viery, ktorú musíme neprestajne živiť v dôvernom vzťahu modlitby, aby sme mohli v živote harmonicky spájať lásku k Bohu a k blížnemu a ponúknuť chorým a biednym milovanú prítomnosť Krista, ktorý im skrze našu službu odovzdáva nádej a spásu;

RPU 7-10

- cit spolupatričnosti k spoločenstvu, ktoré nás vysielia, a ktoré predstavujeme; ono udržuje náš apoštolát a je privilegovaným miestom, kde máme účasť na radoostiach i ťažkostiach našej práce. Táto skúsenosť bratskej lásky nás vnútorne obnovuje a podnecuje k tomu, aby sme pokračovali v rozdávaní nezištnej lásky. /101/;

J. Pavol II, id.
RPU 16.32-33

KDO 19

PC 18

- ľudské, teologické a odborné vzdelanie ako nevyhnutný predpoklad k dosiahnutiu účinných výsledkov našej práce s chorými a biednymi, ktorí si to zaslúžia a právom ich od nás očakávajú.

Porovnaj: 101 Mt 10, 8

Zmysel nášho apoštolátu

DGK 79 II B
RPU 6 a

44. V prostredí modernej pretechnizovanej a konzumnej spoločnosti, v ktorej deň čo deň objavujeme nové formy marginalizácie a utrpenia, je náš hospitálny apoštolát milosrdných bratov veľmi aktuálny.

Konst. 1587
Kap 16
J. Pavol II, id.
MR 23 f

Za týchto okolností sme povolaní:

- napĺňať naše poslanie postojmi a metódami, prinášajúcimi viac ľudskosti;
- rovnako ako Ježiš ohlasovať, že najviac milujeme slabých a vydedencov spoločnosti /102/;

DKG 79
III 3

- slúžiť tak, aby sme poukazovali na eschatologické hodnoty ľudského života.

Adresáti nášho apoštolátu

DGK 79 I B7,
Ciele IV

HJG listy
2 GL 5, Konst
1587, Kap 15

PC 20 a
Can 677 § 1

DKG 79
Ciele I

45. My, Milosrdní bratia, sme v Cirkvi povolaní ohlasovať evanjelium chorým a chudobným /103/, liečiť ich choroby a všestranne im pomáhať. Každého človeka považujeme za svojho brata; keď trpí núdzou, prijímame ho a slúžime mu bez akejkoľvek diskriminácie. Naša vernosť Cirkvi, trpiacim ľuďom a duchu rehole vyžaduje, aby sme podľa potreby preverovali naše diela, či ich stav stále zodpovedá požiadavkám našej charizmy a nášho poslania.

Porovnaj: 102 Mt 9, 10-13; 11, 28-30; 18, 1-6
103 Lk 4, 18

GS 4 a Aby náš apoštolát hospitality bol v súlade s hodnotami a požiadavkami kráľovstva Božieho, pozorne sledujeme znamenia čias a interpretujeme ich vo svetle evanjelia.

RPU 5 Postoj služby a otvorenosti, charakteristický pre naše poslanie, nás podnecuje k spolupráci s ostatnými cirkevnými alebo štátnymi zariadeniami v oblasti nášho špecifického apoštolátu.

Can 680

Štýl a formy apoštolátu

46. Naša prítomnosť pri chorých a trpiacich zodpovedá požiadavkám našej charizmy vtedy:

Konst 1926
Art 223 ab
225 a - keď sme pri nich ako bratia a priatelia, radujeme sa s radujúcimi a trpíme s trpiacimi /104/, robíme všetko preto, aby sme prispeli k ich uzdraveniu a celkovému dobru;

Konst 1585
Tit 9 Kap 2
RPU 6 d - ak vo vedomí vlastných obmedzení hľadáme a prijímame spoluprácu iných osôb, odborníkov a pomocných pracovníkov, dobrovoľníkov a spolupracovníkov a usilujeme sa im sprostredkovať nášho ducha pri uskutočňovaní nášho poslanca;

- ak žijeme naše zasvätenie s evanjeliou jednoduchosťou, verní prijatému daru.

Porovnaj: 104 Mt 8, 17; Lk 7, 13-14; Rim 12, 15

47. Naš apoštolát od nás vyžaduje zasadzovať sa v prospech trpiacich konkrétnymi činmi, ktoré sú prejavom milosrdnej Otcovej lásky.

Preto:

- pracujeme vo vlastných zariadeniach v spolupráci so zdravotníctvom krajiny a preukazujeme občanom potrebné služby;

- preberáme zariadenia, ktoré nám zverujú, pokiaľ sú v súlade s našou charizmou a môžeme v nich vykonávať náš apoštolát hospitality podľa zásad našej identity;

- začleňujeme sa osobne alebo ako komunita do zariadení či organizácií Cirkvi alebo štátu, aby sme tam plnili poslanie evanjelizácie a služby v oblasti zdravotníctva;

- vytvárame centrá a inštitúcie pre ľudí na okraji spoločnosti, ktorí nie sú chránení zákonodarstvom;

- ideme na miesta, kde celkom zjavne vládne chudoba a marginalizácia, napr. do štvrtí chudobných či vidieckych štvrtí a bojujeme proti biede ľudí v rámci našej charizmy.

LG 17

AG 2 a

48. Poslanie ohlasovať evanjelium všetkým národom, ktorým Pán poveril Cirkev, /105/ sa týka aj nás Milosrdných bratov.

Porovnaj: 105 Mk 16, 15

Can 783 PC 20 b	Vo vedomí svojej zodpovednosti za šírenie dobrej zvesti, pestujeme našu misionársku horlivosť.
MR 19 EN 69	Vykonávame apoštolát hospitality a ustavične posilňujeme našu prítomnosť v misijných krajinách, zvlášť v tých, ktorým sa menej pomáha. Pritom sa usilujeme, aby nás bolo poznať podľa nasledovných charakteristík:
AG 6 e	- podľa apoštolského ducha, ktorý nás povzbudzuje, aby sme naším svedectvom lásky nielen pripravili duše na prijatie evanjelia, ale aby sme aktívne spolupracovali tam, kde sa naskytne príležitosť oboznamovať s tajomstvom Krista tých, ktorí ho ešte nepoznajú;
AG 24 b	- pripravenosťou k spolupráci s cirkevnými a civilnými zariadeniami, ktoré chcú podporovať ľudskejší a dôstojnejší život a predovšetkým spolupracovať na zlepšení zdravotného stavu občanov;
EN 31	- zhodnocovaním a prijímaním domácich tradícií a naším začlenením sa do kultúr príslušných krajín.
AG 15.22 MR 23 e DGK 79 Ciele II b,GS 58	49. Písmo sväté napomína tých, ktorí vlastnia pozemské majetky, aby sa delili o ne s chudobnými /106/ a tak zmierňovali ich biedu. Verní nášmu duchu podporujeme prax vyberania almužny, ako jednu z foriem apoštolátu.
1 VS 4 2 VS 8	

Porovnaj: 106 Tob 4, 7; 12, 8-10; Mt 6, 2-4; Lk 12, 33

Považujeme ju nielen za skutok milosrdenstva, ktorý nám umožňuje získať prostriedky na pomoc biednym, ale vidíme v nej aj dobro, ktoré slúži aj tomu, čo ju dáva. /107/ Almužna je tiež posolstvom spravodlivosti a lásky, a tak prispieva k odstráneniu bariér medzi spoločenskými triedami.

Hospitálska pastorácia

50. Prijatý dar hospitality si vyžaduje od nás osobitnú angažovanosť v hospitálskej pastorácii.

Praktizujeme ju najmä:

- naším evanjeliovým svedectvom uprostred chorých a núdzou trpiacich;
- ohlasovaním Božieho slova, ktoré dáva zmysel životu veriaceho;
- vysluhovaním sviatostí, ktoré oslobodzujú človeka z hriechov a posilňujú ho vo viere.

51. V hospitálskej pastorácii sme povolani k tomu, aby sme - všetci veriaci- ktorí sa starajú o chorých a na pomoc odkázaných spolupracovali.

Preto:

- naša služba pri nich sa vyznačuje pastorálnym nasadením a horlivosťou pri zdôrazňovaní hodnôt kresťanskej a profesionálnej etiky;
- prejavujeme veľkú úctu pred náboženským presvedčením ľudí a ich názorov;

- prítom si však uvedomujeme, že bolesťou a chorobou skúšaní ľudí hlbšie prežívajú svoje ohraničenia a viac pociťujú potrebu pevnej opory;
- GS 18.22 pomáhamo im objaviť Pánovu dobrotu a pravý zmysel ľudského života, a to v prvom rade cez naše svedectvo lásky;
- našu pastoračnú prácu orientujeme aj na rodinných príslušníkov chorých a povzbudzujeme ich, aby dokázali spoznať hodnotu kresťanského tajomstva utrpenia a pozitívne spolupracovali počas ochorenia ich drahých;
 - usmerňujeme našich spolupracovníkov k tomu, aby pri využívaní svojich ľudských i profesionálnych schopností vždy plne rešpektovali práva chorých;
- RPU 6 Tých, ktorých pri práci motivuje ich viera, pozývame k priamej účasti na pastoračii;
- ATE 54.63 - uľahčujeme náboženské úkony tým, ktorí vyznávajú inú vieru;
- MR 40-41 - v zmysle našej charizmy sa usilujeme aktívne podporovať hospitálnu pastoračiu v miestnej cirkevnej obci.

Spolubratia v kňazskom úrade

52. Naši spolubratia v kňazskom úrade mocou svojej vysviacky z titulu hospitality sú v reholi povolani hlavne na vysluhovanie posvätných služieb a vedenie pastoračie.
- IA 1. 7. 1609

Preto bez dišpenzu apoštolskej stolice

AF 17. 6. 1628 nemôžu byť volení do úradov generála, provinciála a priora.

Ich úlohou je predovšetkým:

- ohlasovať slovo Božie, sláviť eucharistiu a vysluhovať sviatosť zmierenia a pomazania chorých;

- svojou prítomnosťou, učením a modlitbou majú posilňovať chorých, hlavne tých, čo sú v ohrození smrti alebo v agónii poskytovať im útechu z viery a kresťanskej nádeje;

- podnecovať duchovný a pastorálny život v našich komunitách a apoštolských dielach;

- pôsobiť v miestnej Cirkvi v súlade s hospitálskou identitou Milosrdných bratov.

IV. KAPITOLA

FORMÁCIA PRE NÁŠ HOSPITÁLSKY ŽIVOT

Hospitálske povolanie

53. Hospitálske povolanie, ktoré sme dostali, je dar, ktorý sa v nás rozvíja takou mierou, akou každodenne odpovedáme na Božie volanie. Boh nás povoláva, aby sme sa stotožnili s Kristom v láske k ľuďom, najmä v službe chorým a núdzným.

ET 55 Radosť z verného nasledovania Krista nás pobáda, aby sme aj druhým umožnili účasť na našom živote /108/.

Vo vedomí, že Boh dáva prostredníctvom ľudí každému poznať, k čomu je povolaný, /109/ cítíme zodpovednosť za to, aby sme s Ním spolupracovali a umožnili tým, ktorí prijali ten istý dar ako my, objaviť tento dar a načúvať Pánovmu hlasu.

2 GL 8

Vidíme, že veľa ľudí, našich bratov, trpí v bolestiach a núdzi. Naše možnosti sú však obmedzené, takže nemôžeme pomôcť všetkým. Obraciame sa preto s našimi osobnými i spoločnými modlitbami na Pána žatvy, aby poslal svojej Cirkvi nových robotníkov /110/, ochotných nasledovať Krista v jeho spásonosnom poslaní, prostredníctvom apoštolskej služby hospitality.

Porovnaj: 108 1 Jn 1, 1-4

109 Jn 1, 41-42, 45-46; Sk 9,6 .17

110 Mt 9, 37-38

PC 24 b

Podľa cirkevných smerníc máme spolubratov, ktorí organizujú a koordinujú pastoračiu povolání. Oni oboznamujú Boží ľud s charitatívnym poslaním našej rehole.

54. Naše spoločenstvá sú otvorené a prijímajú všetkých, ktorí chcú spoznať náš život. /111/ Poskytujeme im možnosť zúčastniť sa istým spôsobom na našom poslaní a zakúsiť šťastie, ktoré prežívame, keď sa odovzdávame Bohu v službe blížnemu. /112/

Hlavné zásady rehol'nej formácie

Všeobecné zásady

PC 18 b

55. Vernosť našej hospitálskej identity si vyžaduje od každého spolubrata úplné, kvalitné a celoživotné vzdelávanie, zodpovedajúce jeho nadaniu, dobe a miestnym podmienkam; tak bude môcť odpovedať na požiadavky svojho povolania.

Cieľ našej rehol'nej formácie

DGK 79
Ciele V

56. Celý formačný proces je zameraný na harmonický a dôsledný rozvoj osoby, ktorá má byť schopná osvojiť si našu charizmu a žiť ju do hĺbky v duchu evanjelia.

Formácia musí napomáhať, podnecovať a rozvíjať ľudské, kresťanské a náboženské hodnoty v súlade s našou identitou Milosrdných bratov.

Porovnaj: 111 Jn 1, 39
112 Mk 8, 35; 10, 22; Lk 10, 17.20

Osoby, zodpovedné za výchovu

57. Hlavným hýbateľom vo formácii je Duch Svätý, ktorý nás postupne vedie k plnému poznaniu Krista /113/. Prvým zodpovedným za prijatie tohto pôsobenia je samotný kandidát.

Vyšší predstavení sú pri formácii zodpovední za nasledovné:

PC 18 cd

- starať sa o prípravu, menovanie a neustále vzdelávanie vychovávateľov, pretože od ich spôsobilosti a pôsobenia závisí vo veľkej miere náboženská vitalita a rozvoj rehole;
- dozerať, aby výchovné programy a ich potrebná koordinácia medzi rôznymi centrami vždy zodpovedali smerniciam Cirkvi, rehole a danostiam doby i miesta;
- záujemcom poskytnúť dostatok času a potrebné prostriedky na to, aby formácia dosiahla svoje ciele.

Rozlišovanie a orientácia povolani

PC 24 c

58. Pre kandidátov je najlepšou školou spoznania povolania, keď im ponúkne svedectvo našej viery, nášho bratského ducha a našej apoštolskej služby.

Úsudok o schopnosti a odhodlanosti kandidáta odpovedať na Božie volanie dozrieva v prostredí modlitby a dialógu, pričom musí byť preverené, či má kandidát nasledovné vlastnosti:

Porovnaj: 113 Jn 14, 26; 16, 13

Can 642

- dobré fyzické a psychické zdravie;
- intelektuálne, morálne a duchovné spôsobilosti;
- schopnosť žiť v spoločenstve;
- postoj otvorenosti a služby zoči-voči utrpeniu a núdzi blížneho;
- schopnosť dôsledného rozhodovania;
- primeranú výchovu vo viere a dostatočnú otvorenosť pre Božie pôsobenie vo svojom živote.

59. Formácia stimuluje schopnosti kandidátov a pomáha im harmonicky ich zapájať a používať vo vlastnom živote. Formácia má podporovať

- v ľudskej oblasti:
 - * schopnosť uvažovania a kritického nazerania;
 - * zmysel pre zodpovednosť v slobode;
 - * schopnosť prežívať pravé medziľudské vzťahy;
- v nadprirodzenej oblasti:
 - * rast vo viere, ktorá sa prejavuje prijatím Boha do vlastného života a snahou žiť v zhode s evanjeliovými hodnotami /114/;
 - * rast v nádeji, ktorú žijeme ako obvyklý spôsob nášho bytia a konania, v očakávaní Pánovho príchodu /115/;

Porovnaj: 114 Rim 1, 16
115 1 Pt 1, 3-5.13.21; 2 Pt 3, 13-14;
Sk 22, 17-20

- * rast v láske, ktorá sa prejavuje duchom detskej oddanosti Bohu /116/ a Panne Márii /117/, prežívaním spoločenstva s Cirkvou, duchom bratstva, ako ovocia Božej lásky k nám /118/;
- v oblasti zasväteného života:
 - * nasledovanie Krista, ktorý od nás vyžaduje, aby sme sa usilovali postupne sa mu pripodobniť v základných oblastiach jeho života, ktorými sú čistota, chudoba, poslušnosť a milosrdná láska k chorým;
 - * ľudské a kresťanské vlastnosti, ktoré napomáhajú spoločný život a vychovávajú k duchu bratstva a služby;
- v oblasti nášho hospitálneho života:
 - * ľudské, kresťanské a evanjeliové hodnoty, ktoré umožňujú našu seberealizáciu v súlade so životným štýlom života a cieľmi rehole.

Postupné začleňovanie

60. Kandidáti sa postupne začlenia do života spoločenstva v rámci jednotlivých období a udalostí, súvisiacich s formáciou. Budú sa podieľať na živote modlitby, na bratskom spolunažívaní a na apoštolskej službe, a to v miere, aká priaznivo ovplyvní ich skúsenosť a osvojovanie evanjeliových hodnôt spoločného života.

Porovnaj: 116 1 Jn 3, 1; Rim 8, 15-17
 117 Jn 19, 27
 118 1 Jn 4, 7-12

61. Formačné programy budú vypracované s ohľadom na osoby a ciele jednotlivých etáp, pričom teoretická náplň musí byť v súlade s úrovňou citového vývoja, prejavu a komunikácie kandidáta.

62. Dom, v ktorom je zriadené formačné centrum, musí byť vhodný na dosahovanie cieľov príslušnej etapy. Preto tu má byť atmosféra, ktorá vytvára dobré podmienky pre silencium, modlitbu a štúdium; zároveň má umožniť postupné poznávanie nášho spoločného života v jeho rozmanitých prejavoch.

Úvodná formácia

63. Úvodná formácia v našej reholi je zameraná tak, aby kandidáti dosiahli ľudskú a náboženskú zrelosť, ktorá im umožní nasledovať Krista vo svojom živote zodpovedne, slobodne a verne podľa našej charizmy a nášho životného štýlu.

Etapy, ktoré organicky a postupne vedú k tomuto cieľu sú:

- prednoviciát
- noviciát
- školastikát

Magistri a spoločenstvá formačných centier

64. Vyšší predstavení poverujú jedného spolubrata usmerňovaním a vedením každej výchovnej etapy.

- Ten musí:
- Can 651 § 3
- mať vyrovnaný charakter a dostatočné humánne a teologické vzdelanie, aby mohol primerane plniť zverenú úlohu;
 - vo svojom osobnom živote musí byť otvorený Božiemu pôsobeniu a svojím spôsobom konania má preukazovať zrelosť vo viere, aká prináleží dospelaj osobe;
 - vzbudzovať lásku a vernosť k našej charizme a nášmu poslaniu v zhode so smernicami Cirkvi a rehole;
 - podporovať pôsobenie Ducha Svätého u kandidátov a zaujať voči nim taký postoj, aký mal Ježiš k svojim učeníkom: dôveru v ich úsilie, porozumenie v ich slabostiach a vždy ducha služby. /119/

- Aby spolubrat mohol byť menovaný za magistra novicov alebo školastikov, musí mať okrem spomenutých vlastností a dostatočných skúseností v apoštoláte hospitality zložené večné sľuby.
- Can 651 § 1

- 65.** Spolubratia, ktorí tvoria komunitu, v ktorej sa nachádza formačné centrum, si musia byť vedomí svojej zodpovednosti a významu svojho svedectva pre rast kandidátov. Z toho dôvodu:
- Can 652 § 4
- usilujú sa v živote pevne vytrvať vo svojom povolaní a apoštoláte;
 - sú otvorení pre znamenia čias, voči mladým a pre dialóg s vychovávateľmi a kandidátmi;

Porovnaj: 119 Mt 10, 5–8.16.26; 26, 40-45; 20, 28

- neustále podporujú ducha jednoty, aby mladí spolubratia spoznávali zo skúseností hodnotu bratskej pomoci ako prvok rastu a vytrvalosti v ich povolání.

Prednoviciát

66. Na to, aby budúci kandidáti našej rehole mohli dospieť k prvému rozhodnutiu o svojom povolání, majú provincie svoje centrá pre rozpoznávanie povolania, zriadené podľa daných okolností.

Konst 1585
Tit 1 Kap 2

Konst 1617
Kap 9 - 10

Počas postulátu, ktorý je bezprostrednou prípravou na noviciát a musí trvať najmenej šesť mesiacov, prehľbuje postulant poznanie svojho povolania:

- modlitbou a rozjímaním,
- otvoreným dialógom s učiteľmi,
- primeranou účasťou na komunitnom živote,
- štúdiom predmetov predpísaných vo formačnom programe rehole.

Noviciát

67. Hlavný cieľ noviciátu je sprostredkovať novicom hlbokú skúsenosť osobného stretnutia s Bohom, so spoločenstvom a s trpiacim človekom.

To si vyžaduje atmosféru ticha a modlitby, jednoduchosti, radosti a bratstva, ktorá vytvára pre novicov vhodné podmienky, aby rástli v sebapoznání, prehľbovali svoj pocit príslušnosti k rehole a rozpoznali svoje povolanie. Tak budú môcť slobodne a

zodpovedne odpovedať na Kristovo volanie.

V zhode s formačným programom rehole musia novici dostať takú formáciu, ktorá im umožní spojiť rôzne hľadiská života Milosrdných bratov.

- Can 652 §2 Treba im preto pomôcť pestovať ľudské a kresťanské čnosti;
uviesť ich na náročnejšiu cestu zdokonaľovania sa cez modlitbu a sebazapieranie,
viest' ich ku kontemplácii tajomstva spásy, k čítaniu a rozjímaniu o Svätom Písme;
pripravovať ich na uctievanie Boha v posvätnnej liturgii;
formovať ich podľa nárokov života, zasväteného Bohu a ľudom v Kristovi, opierajúc sa pritom o evanjeliové rady a dar hospitality;
informovať ich napokon o povahe, o duchu rehole, o jej cieľoch a disciplíne, o jej dejinách a živote a viesť ich k láske k Cirkvi a jej pastierom.

- Can 641 Postulantov do noviciátu prijíma provinciál so súhlasom svojej rady.

- Can 642 Žiadny kandidát nemôže byť prijatý do rehole, ak nemá požadované vlastnosti pre
Can 597 spôsob života vlastný nášmu inštitútu.

Doba noviciátu v našej reholi je dva roky.

- Can 647 §2 K platnosti noviciátu je nutné, aby sa prvý rok uskutočnil v dome právoplatne

- Can 649 §1 stanovenom pre tento účel. Absencia trvajúca viac ako tri mesiace, či už nepretržite alebo s prerušením, spôsobuje neplatnosť noviciátu.

Absencia trvajúca viac ako dva týždne musí byť nahradená.

Can 641 - 653 Všetky veci týkajúce sa podmienok na prijatie do noviciátu a ostatných požiadaviek noviciátu, sa riadia predpismi všeobecného a nášho vlastného práva.

68. Po ukončení noviciátu a po dostatočnom overení povolania sa novic odovzdáva Pánovi a zaväzuje sa reholi časnými sľubmi.

OPR Prip. 5 Pri skladaní sľubov dostane rehoľný habit, ktorý spolubratia nosia ako znamenie svojho zasvätenia a ako svedectvo chudoby.
Can 669 §1

Školastikát

Can 659 **69.** Školastikát je čas vzdelávania a výchovy medzi prvými sľubmi a slávnostnými sľubmi.

Jeho cieľom je pomáhať spolubratom napredovať po ceste k dokonalej láske a dosiahnuť takú ľudskú a duchovnú zrelosť, aby svoje zasvätenie v reholi mohli chápať i prežívať ako skutočné -dobro pre seba a pre druhých.

V tomto čase

Can 660 - sa školastici zdokonaľujú v odbornom i pastorálnom vzdelávaní, ktoré im otvára cestu k uskutočňovaniu apoštolského poslania rehole;

- prehlbujú pohnútky a požiadavky svojho

zasvätenia sa Bohu a zmysel svojej príslušnosti k reholi.

Can 657 § 1

70. Po uplynutí časných sľubov sa spolubratia navždy zasväcujú Bohu slávnostnými sľubmi. Tomu predchádza dobrovoľné požiadanie o pripustenie k sľubom a súhlas kompetentných predstavených.

Toto trvalé zasvätenie sa si vyžaduje čas prípravy, v ktorom sú spolubratia uvoľnení od iných povinností. V ovzduší modlitby a rozjímania porovnávajú svoj život s Evanjeliom. Hlbšie uvažujú o význame svojho zasvätenia a o duchu a charizme rehole.

Can 652 §4

71. Všetci sa cítíme byť zodpovední za formáciu mladých. Prijímame ich a sprevádzame pri ich dozrievaní hlavne svedectvom nášho zasvätenia, ktoré radostne prežívame v bratskom spoločenstve.

Mladí spolubratia nech sa zase zapoja veľkodušne a jednoducho do vzťahov spoločenstva. Zároveň nech sa celkom oddajú službe a poslaniu Inštitútu na znak vďačnosti k spolubratom, ktorí žili pred nami a od ktorých sme prevzali duchovné dedičstvo rehole.

Celoživotná formácia

72. Sám život si vyžaduje celoživotnú formáciu, ktoré je zároveň nepretržitým

odpovedaním na obnovujúce pôsobenie Ducha Svätého. On nás pozýva uskutočňovať Božie plány so svetom dynamicky, podľa aktuálnych potrieb a so znalosťou vecí, ako si to vyžaduje naše zasvätenie v službe hospitality.

Can 661

Je to úloha na celý život, ktorá nás zaväzuje neustále prehlbovať všetko to, čo sme dosiahli počas úvodnej formácie. Zároveň vyžaduje, aby sme boli vždy na pulze doby a spoznávali hodnoty súčasnej kultúry. Len tak budeme schopní vždy dokonalejšie plniť špecifické poslanie, ktoré nám Cirkev zverila.

73. Všetci cítime zodpovednosť za svoju formáciu, ktorá nám pomáha zostať otvorenými voči Božej vôli v neustále sa meniacom svete. Tak všetci podľa svojich možností prispievame k tomu, aby naša spoločnosť mohla dosiahnuť tieto ciele. Tým bežným prostredím, v ktorom sa odohráva náš život, je miestna komunita, ktorá si musí zachovať postoj neprestajného napredovania.

Predsa však sa niektoré momenty celoživotnej formácie odohrávajú aj na inej úrovni, aby tak prispeli k obohateniu a k jednote rehole.

V. KAPITOLA

Vedenie našej rehole

Zásady vedenia

74. Cirkev dostala od Pána Ježiša, svojho Božského zakladateľa, rovnakú moc, akú mal On od svojho Otca. /120/.

LD 1.1. 1572
Can 589
MR 13
Pius XII.
11.2. 1958

Naša rehoľa sa po schválení Svätou stolicou stala inštitútom podľa pápežského práva a má účasť na tejto moci cez svojich predstavených, právoplatne volených, alebo menovaných.

PC 14c

Takáto autorita v reholi je pravou službou lásky, ktorú predstavení vykonávajú pre spoločné dobro a podľa vzoru Ježiša Krista /121/, hľadajúc Božiu vôľu pre Inštitút, komunitu a každého spolubrata.

Can 617

75. Predstavení nech používajú túto autoritu v bratskom duchu, nech sa zaujímajú o názory a povzbudzujú k iniciatíve, dodržiujúc pritom všeobecné právo Cirkvi a vlastné právo rehole.

RHA 46

Nech sa usilujú o to, aby im zverení spolubratia úprimne hľadali Boha, pestovali pravú bratskú svornosť a pomáhali bližnému, ako si to vyžaduje naša charizma hospitality.

Porovnaj: 120 Mt 28, 18-20; Jn 20, 21
121 Mt 20, 28

Can 619

Dodržiujúc naše pravidlá, nech sú pre všetkých vzorom správneho konania, nech napomínajú nepokojných, povzbudzujú bojzlivých, prijímajú chorých a nech majú trepezlivosť so všetkými /122/.

LG 45a
LG 8

76. Dar hospitality, ktorý sme prijali od Ducha Svätého, žijeme v inštitúcii, schválenej Cirkvou. Preto je naša rehoľa, podobne ako Cirkev, charizmatickou a zároveň inštitucionálnou realitou.

Vhodné nariadenia podporujú uskutočňovanie charizmy, pomáhajú prežívať ju naplno a uľahčujú poslanie v službe Božieho ľudu.

Naša rehoľa sa preto riadi všeobecným cirkevným právom a naším vlastným právom, ktoré je uvedené v:

- Konštitúcii rehole
- Generálnom štatúte
- Dokumentoch Svätej stolice, ktoré sa týkajú našej rehole.

Organizačná štruktúra našej rehole

Can 608

77. Naša rehoľa predstavuje vo všeobecnej Cirkvi jednu organizáciu, ktorú tvoria:
- Konventné domy – miestne komunity;
Ustanovené na konkrétnom mieste, kde uskutočňujeme náš apoštolát a zúčastňujeme sa spoločného bratského života pod vedením priora.

Can 621 - Provincie;
pozostávajú z určitého počtu komunit, ktoré spája osobitný bratský vzťah a apoštolská služba. Provincie vedie vyšší predstavený;

- Viceprovincie;
sú to provincie vo fáze zriaďovania.

- Generálne delegatúry;
pozostávajú z jedného alebo viacerých konventných domov a sú bezprostredne riadené generálnym definitóriom.

- Provinčné delegatúry;
sú to ojedinelé prípady a pozostávajú z jedného alebo viacerých konventných domov, ktoré sú závislé od provincie.

Can 581 **78.** Zriadenie a zrušenie provincií,
Can 585 viceprovincií a generálnych delegatúr, ako aj prípadné zmeny ich doterajších hraníc, sú ponechané generálnemu definitóriu, ktoré si predtým musí vyžiadať mienku tých provinčných definitórií, ktorých sa zmeny týkajú.

Can 609 §1 Zriadenie, zrušenie a zmeny v určení
Can 612 činností konventných domov a
Can 616 §1 hospitálskych diel podliehajú generálnemu definitóriu so súhlasom definitória provincie a po vypočutí názoru dotknutých konventov pri dodržaní predpisov všeobecného práva.

Zriadenie, zrušenie a prípadné zmeny hraníc provinciálnych delegatúr spadajú do pôsobnosti provinciálneho definitória so súhlasom generála.

79. Všetko, čo Konštitúcie a generálne štatúty predpisujú pre provincie a provinciálov, ak nie je povedané inak, platí aj pre viceprovincie resp. viceprovinciálov.

Riadiace orgány

80. a) Vykonávanie moci

Can 618
Can 596 §1

Moc, ktorú naša rehoľa prijala od Boha skrze službu Cirkvi, rehoľa uplatňuje:

- mimoriadnym spôsobom;
generálna kapitula voči celej reholi,
provinciálna kapitula voči provincii,
konventná kapitula voči komunite;

- riadnym spôsobom;
generál, provinciál alebo prior domu, každý
v medziach svojej vlastnej kompetencie, za
pomoci svojich poradcov.

b) Predpisy pre kapituly

- podmienkou konania kapituly je, aby na
nej boli prítomné aspoň dve tretiny z počtu
osôb, ktoré museli byť pozvané;

Can 619 1°

- ak ide o voľby, volí sa tajným hlasovaním;
zvolený je ten, kto získal absolútnu väčšinu
hlasov prítomných osôb;

- po dvoch bezvýsledných kolách sa pristúpi
k tretiemu kolu, kde majú pasívne
hlasovacie právo už iba dvaja kandidáti,
ktorí v druhom kole získali najviac hlasov;

- ak v treťom kole nastane rovnosť hlasov, nech je považovaný za zvoleného ten, ktorý je starší podľa slávnostných sľubov; ak sú obaja kandidáti rovní aj podľa slávnostných sľubov, nech sa považuje za zvoleného ten, ktorý je starší vekom;

Can 625 §1

- pri voľbe generála sa postupuje vyššie uvedeným spôsobom; tomu však predchádza voľba predsedu tohto zasadnutia, ktorého volí kapitula z vlastných radov;

Can 625 §3

- všetky voľby konané v kapitulách vyžadujú potvrdenie predsedu; predseda však nie je povinný potvrdenie udeliť, s výnimkou volieb, ktoré sa konajú v generálnej kapitule;

Can 119 2°

- v ostatných záležitostiach sa rozhoduje tiež tajným hlasovaním a absolútnou väčšinou hlasov prítomných voličov, okrem prípadu, keď samotná kapitula určí iný spôsob; ak je po dvoch volebných kolách rovnaký počet hlasov, môže prezident rozhodnúť svojím hlasom.

c) Dočasnosť úradov

Can 624 §§1-2

Poverenie riadením rehole;
Dĺžka funkčného obdobia je spojená s konaním kapitúl, pri ktorých musí byť každý úrad znova potvrdený.

Všetci vyšší predstavení a príslušní poradcovia môžu byť znovu zvolení na

d'alších šesť rokov, resp. na tri roky, nie však bezprostredne tretí raz po sebe.

Can 181 §1 Postulácia je neprípustná, s výnimkou mimoriadnych prípadov, v ktorých sa pre nadobudnutie platnosti vyžadujú najmenej dve tretiny hlasov.

PC 14d
Can 633 **81.** Rady a kapituly, každá v rámci vlastných kompetencií, sú výrazom účasti a starostlivosti všetkých o spoločné dobro.

Generálne vedenie

Generálna kapitula

Can 631 §1 **82.** Generálna kapitula je tou najhlbšou formou spoločenstva v charizme rehole a je momentom, kedy sa osobitným spôsobom prejavuje kolegialita. Má najvyššiu autoritu v rámci celej rehole a preto jej prináleží hlavná zodpovednosť pri určovaní cesty pre naše inštitúty pri uskutočňovaní poslania, ktoré Duch Svätý zveril reholi v Cirkvi.

Can 631 §3 Preto všetci spolubratia – každý v rámci svojej kompetencie – musia prispievať k tomu, aby kapitula dosiahla svoje ciele. Ako členovia kapituly sa preto zúčastňujú na jej slávení, alebo zodpovedne spolupracujú pri jej príprave účasťou na voľbách oprávnených voličov, prípadne podávaním návrhov, ktoré považujú za užitočné pre dobro rehole a predovšetkým tým, že

pokorne prosia Pána, aby jej bol nápomocný.

83. Generálna kapitula

Can 631 §§1-2

- skúma stav života v reholi, či zodpovedá požiadavkám rehoľného života, podľa náuky Cirkvi;

- študuje, podporuje a vierohodne navrhuje rozmanité spôsoby uskutočňovania našej charizmy;

- jasnými vyhláseniami rieši pochybnosti a ťažkosti, ktoré sa môžu objaviť v súvislosti s našou Konštitúciou;

- volí generála a najmenej štyroch jeho poradcov;

- vydáva dekréty, ktoré považuje za užitočné pre dobro rehole.

84. Generálna kapitula sa schádza:

- každých šesť rokov;

- na konci prvého trojročného obdobia, pokiaľ sa musí zvoliť generál do úradu, ktorý sa uvoľnil v priebehu prvých troch rokov.

Zvoláva ju generál alebo generálny vikár.

Can 631 §2

85. Na generálnej kapitule sa ako členovia podľa práva povinne zúčastňujú:

- generál alebo generálny vikár v hodnosti

predsedu;

- generálni radcovia;

- provinciáli alebo vikári provincií;

- viceprovinciáli, alebo vikári viceprovincií;

- generálni delegáti, ktorí vedú generálne delegatúry.

Okrem toho sa generálnej kapituly zúčastňujú volení účastníci s hlasovacím právom v zmysle predpisov generálnych štatútov. Musia to byť bratia so slávnostnými sľubmi, ktorých počet nesmie byť nižší, ako počet vyššie uvedených účastníkov z titulu práva.

86. Generál môže so súhlasom svojej rady rozhodnúť, že medzi dvoma za sebou nasledujúcimi kapitulami sa bude sláviť generálna konferencia rehole v zmysle generálnych štatútov.

Generálny predstavený

87. Generálny predstavený je v prvom rade jednotiacim putom celej rehole. Viac ako ktokoľvek iný je povinný ochraňovať a verne rozvíjať ducha rehole medzi našimi spolubratmi a v našich zariadeniach.

Jeho osoba a jeho činnosť musia preto odzrkadľovať pravú charizmu rehole a jej apoštolský ideál lásky. Musí sa pridržiavať zdravých tradícií rehole a podporovať nové iniciatívy, primerané dobe a miestu.

- Can 623 Žiadny spolubrat nemôže byť generálnym predstaveným, ak nezavršil dvanásť rokov od svojich slávnostných sľubov.
- Can 622
Can 617 Autorite generála podliehajú všetky provincie, komunity, hospitálske diela a všetci spolubratia rehole v zmysle predpisov všeobecného práva a nášho vlastného práva.
- Can 628 §1 Počas trvania svojho úradu vykoná osobne alebo prostredníctvom svojho delegáta aspoň jedenkrát kanonickú vizitáciu vo všetkých komunitách a dielach rehole.
- Can 624 §3 Ak jestvuje primeraný dôvod a s ohľadom na všeobecné dobro, môže odvolať alebo preložiť spolubratov z ich úradov alebo úloh, v súlade s predpismi generálnych štatútov.

Generálni radcovia

- Can 627 §1 **88.** Generálni radcovia spolupracujú s generálom pri vedení rehole, a tak zviditeľňujú bratské vzťahy v rámci celej našej rehole.
- Can 127 §3 Za týmto účelom predkladajú generálovi svoje rady verne, čestne a v plnej slobode vždy, keď sa to od nich vyžaduje a tiež vždy, keď to považujú za dobré pred Pánom.

Generálni radcovia musia byť spolubratia, ktorí majú najmenej šesť rokov zložené slávnostné sľuby.

Spolu s generálom tvoria generálne definitórium.

89. Ak sa z akéhokoľvek dôvodu uvoľnil úrad generála, vedie rehoľu prvý generálny radca, ako generálny vikár, a to až do konania generálnej kapituly.

Ak generál nemôže vykonávať svoj úrad kvôli neprítomnosti alebo z iného dôvodu, zastupuje ho prvý poradca; ak ani on nemôže vykonávať svoj úrad kvôli neprítomnosti alebo z iného dôvodu, nastupuje na jeho miesto v poradí ďalší, ktorý úrad môže vykonávať. Tento dočasný vikár nemôže meniť nariadenia generála, s výnimkou, že na to má osobitné splnomocnenie.

Can 636 §1

Na pomoc generálnemu vedeniu rehole sú zriadené úrady prokurátora, ekonóma a generálneho sekretára, ktoré však nie sú nutne spojené s úradom generálnej rady. Spolubratia povolaní pre tieto úrady musia mať najmenej šesť rokov zložené slávnostné sľuby.

Čo sa týka ich úloh a podmienok ich menovania, alebo zvolenia, je treba sa pridržať predpisov generálnych štatútov.

Vedenie provincie

Provinčná kapitula

Can 632

90. Provinčná kapitula je mimoriadny orgán vedenia provincie, ktorý pritom v ničom neznižuje autoritu generálnej kapituly a generála.

V nej sa osobitným spôsobom prejavuje vzájomné spojenie medzi rôznymi miestnymi komunitami a celou rehoľou.

Spolubratia provincie si uvedomujú jej dôležitosť pre život a apoštolát provincie, a preto sa so všetkou zodpovednosťou podieľajú na jej príprave a konaní, každý podľa toho, čím bol poverený.

91. Provinčná kapitula

- skúma stav provincie, pričom sa venuje všetkým aspektom nášho rehoľného života;

- aplikuje rozhodnutia a usmernenia generálnej kapituly, zohľadňujúc miestne okolnosti a požiadavky;

Can 625 §3

- v zmysle predpisov generálnych štatútov volí alebo menuje provinciála, aspoň dvoch provinciálnych radcov, provinciálnych delegátov, predstavených domov a magistrov pre novicov a školastikov;

- vydáva nariadenia užitočné pre dobro provincie.

92. Provinčná kapitula sa koná každé tri roky a zvoláva ju generál.

93. Provinčnej kapituly sa ako jej členovia podľa práva povinne zúčastňujú

- generál alebo jeho delegát v postavení predsedu;

- provinciál alebo vikár provincie;

- poradcovia provincie;

- delegáti provincie, ktorí vedú delegatúry provincie.

Okrem menovaných sa provinčnej kapituly zúčastňujú spolubratia s hlasovacím právom podľa predpisov generálnych štatútov, ktorí musia mať slávnostné sľuby a ich počet nesmie byť nižší, ako počet vyššie uvedených účastníkov podľa práva.

Can 632

94. V každej provincii sa medzi dvoma po sebe nasledujúcimi provinčnými kapitulami zvoláva najmenej jedno provinčné zhromaždenie v zmysle predpisov generálnych štatútov.

Provinciál

95. Provinciál ako vyšší predstavený nesie hlavnú zodpovednosť za rozvoj života rehole a za všetky formačné a apoštolské aktivity provincie.

Can 623 Provinciólom sa môže stať spolubrat, ktorý zavŕšil šesť rokov od zloženia slávnostných sľubov.

Can 622 Autorite provinciála podliehajú všetky
Can 617 komunity, diela a všetci spolubratia provincie podľa predpisov všeobecného práva a vlastného práva rehole. Počas svojho trojročného úradu má najmenej jedenkrát vykonať kanonickú vizitáciu vo všetkých komunitách a zariadeniach provincie.

Can 628 §1

Radcovia provinciála

Can 627 §1 **96.** Radcovia provinciála bratsky spolupracujú s provinciálom pri vedení provincie.

Can 127 §3 Uvedomujúc si svoju zodpovednosť predkladajú provinciálovi svoje názory, rady a upozornenia nielen vtedy, keď to on od nich vyžaduje, ale tiež vtedy, keď to považujú za správne v záujme spoločného dobra.

Musia to byť spolubratia, ktorí majú najmenej tri roky slávnostné sľuby.

Spolu s provinciálom tvoria provinčné definitórium.

97. Ak sa úrad provinciála z nejakého dôvodu uvoľnil, vedie provinciu prvý provinčný radca, ako vikár provincie podľa generálnych štatútov.

Ak provinciál nemôže vykonávať svoj úrad kvôli neprítomnosti alebo z iného dôvodu,

zastupuje ho prvý poradca; ak ani ten nemôže vykonávať svoj úrad kvôli neprítomnosti alebo z iného dôvodu, zastupuje ho v poradí ďalší, ktorý je voľný. Tento dočasne dosadený vikár nemôže upravovať nariadenia provinciála, ak len na to nemá osobitné splnomocnenie.

Can 636 §1

Na pomoc vedeniu provincie sú zriadené úrady ekonóma a sekretára. Čo sa týka menovania a podmienok pre tieto úrady, je potrebné dodržiavať predpisy generálnych štatútov.

Vedenie domov

Predstavený domu a jeho rada

Can 622
Can 617

98. Predstavený domu – prior je z moci svojho úradu prvý, kto určuje život v komunite a prináleží mu autorita, ktorú mu vymedzuje všeobecné právo a vlastné právo rehole.

Can 623

Žiadny spolubrat nemôže byť predstaveným domu, ak nemá slávnostné sľuby podľa predpisov generálnych štatútov. Keďže nesie najväčšiu zodpovednosť za rehoľnú rodinu, jeho spolubratia mu majú preukazovať patričnú úctu a byť mu nápomocní pri vykonávaní jeho úradu. Prior má bedliť a dohliadať na to, aby sa dodržiavala Konštitúcia a ostatné predpisy rehole a osobitne dbať o to, aby bratia žili tak, ako si to vyžaduje komunitný spôsob života.

Často má vyhľadávať príležitosť k otvorenému rozhovoru so spolubratmi, srdečne ich vypočuť, zaujímať sa o ich túžby a potreby, a tak im pomáhať dosiahnuť cieľ rehoľného života.

Aspoň v tých domoch, kde je minimálne šesť bratov so sľubmi, nech je určený v zmysle predpisov generálnych štatútov jeden zástupca predstaveného domu a dvaja radcovia.

Konventná kapitula

Can 632

99. Konventná kapitula má za úlohu skúmať a rozhodovať o otázkach života komunity, v zmysle smerníc nášho vlastného, ako aj všeobecného práva.

Konventná kapitula je významná udalosť, počas ktorej sa prejaví postoj účastníkov k dialógu a ich ochota k spoluzodpovednosti.

Predstavený domu nech nerobí zmeny legitímnych zvyklostí a nech nezavádza novoty bez toho, aby si predtým vypočul mienku konventnej kapituly, alebo v iných prípadoch bez toho, aby mal na to jej súhlas; Okrem toho, ak sa to vyžaduje, musí získať aj povolenie od provinciála.

Správa časných majetkov

Can 634 §1
Can 1255

100. Naša rehoľa ako taká, jej provincie, komunity a diela sú podľa všeobecného práva a nášho vlastného práva právnickou osobou. V dôsledku toho majú právo nadobúdať, vlastníť, spravovať a predávať v takom rozsahu, ako je potrebné na udržiavanie a rozvoj nášho života a nášho charitatívneho a hospitálskeho poslania.

Can 1279 §1
Can 638 §2

Príslušní predstavení majú sami alebo prostredníctvom iných vykonávať všetky správne úkony, ako aj prijímať dary, dedičstvá alebo splnomocnenia z akéhokoľvek titulu pre rehoľu, provinciu, konventný dom, zariadenia, či pre jednotlivých spolubratov.

Prináleží im tiež právo podpisovať príslušné doklady, vždy v súlade s predpismi všeobecného a vlastného práva.

Naši spolubratia nech si neprestajne uvedomujú, že nie sú vlastníckmi časných majetkov, ale iba zástupcami a správcami.

Pri spravovaní majetkov treba mať na zreteli dobro chorých a núdznych a konať v súlade so zákonmi Cirkvi, s našou Konštitúciou i generálnymi štatútmi a v súlade s platnými spravodlivými nariadeniami jednotlivých krajín, v ktorých pôsobíme.

VI. KAPITOLA

Vernosť nášmu hospitálskemu povolaniu

Odpoveď na Boží dar

101. Vernosť povolaniu, ktoré sme dostali je možná vďaka Božej nemeniteľnej vernosti /123/. On nás vyvolil, aby sme boli obrazom jeho syna /124/. V daroch Ducha Svätého, ktorými nás obdaril, /125/ nám dal záruku neodvolateľnosti svojej lásky a svojho volania /126/.

LG 47
PC 5d

Na tento postoj Boha máme stále odpovedať svojou vernosťou /127/:

- vernosťou samotnému Bohu, keď žijeme v spoločenstve s Ním a plníme jeho vôľu /128/;

- vernosťou sebe samým, keď starostlivo opatrujeme a rozvíjame prijaté dary 129/;

- vernosťou našim spolubratom, keď im pomáhame pri ich osobnej realizácii /130/;

Porovnaj: 123 Ex 34, 6-9; Iz 49, 14-16;

1 Kor 1, 8-9

124 Rim 8,29; Ef 1, 4

125 Rim 3, 24; 8, 14-16;

1 Kor 12, 3-11; Gal 5, 22-23

126 Rim 8, 35-39; 11, 29

127 2 Pt 1, 3-10; 2 Sol 1, 11-12

128 Mt 7, 21; Jn 15, 10-14

129 Mt 25, 14-30; Lk 19, 11-26

130 Flp 2, 2-5; Jak 4, 11;

1 Pt 4, 8-10

- vernosťou Cirkvi, keď plníme poslanie podľa nám zverenej charizmy;/131/

- vernosťou chorým a núdzným, keď im poskytujeme našu službu ako prejav Božej lásky k nim. /132/

102. Sme si vedomí, že prežívame dar nášho povolania podmienení našou ľudskou krehkosťou /133/ a prostredím, ktoré nás neprestajne pobáda k tomu, aby sme prijali hodnoty cudzie evanjeliu /134/. To nás vedie k tomu, aby sme žili v postoji neustálej pokory a konverzie, aby sme sa stotožnili s nutnosťou osobnej askézy, /135/ ako prostriedku, ktorý pomáha žiť verne.

Takýto postoj pestujeme:

- svojim vzťahom k Bohu:

vo chvíľach sústredenia a ticha, kedy sa s Ním osobne stretávame a obnovujeme si zmysel našej existencie a prijímame druhých s realitou, v ktorej žijú;

- v bratskom stretnutí, kedy sa naše vzájomné vzťahy v spoločenstve podľa okolností prejavujú ako bratské povzbudenie, porozumenie, jednoduchosť či bratské napomínanie. / 136/

Porovnaj: 131 Ef 4, 1.11-13; Rim 12, 6-8

132 1 Jn 4, 9-12

133 Rim 7,14-25; 2 Kor 4,7; 12, 7

134 Mt 18, 7

135 Mt 26, 41; Lk 13, 5;

1 Kor 9, 24-27; 1 Pt 5, 8

136 Rim 15, 1-2.7.14; Gal 6, 1-2;

Žid 3,13

Vernosť našim hlavným čnostiam

103. Našu spiritualitu možno krátko vyjadriť ako život v dôvernom láskyplnom vzťahu k Bohu a núdznemu /137/. Každý deň svedčíme o tomto základnom postoji nášho života našimi prejavmi solidarity, služby a oddanosti chorým a chudobným. Tohto ducha horlivosti si zachováme v tej miere, v akej budú trpiaci stredobodom našej apoštolskej činnosti a celého nášho snaženia.

To všetko si vyžaduje od nás osobitnú pozornosť - individuálnu i spoločnú - zameranú na to, aby všetky naše duchovné, intelektuálne a materiálne dary vždy slúžili chudobným.

Rovnako nám toto všetko pomôže zachovať ducha jednoduchosti a odriekania, ktoré sú vlastné nášmu povolaniu. To znamená, že sa dobrovoľne zriekame vecí, ktoré by síce spríjemňovali náš život, ale neviedli by nás bližšie k Bohu.

Význam našej príslušnosti k reholi

104. Byť Milosrdnými bratmi je pre nás konkrétnym spôsobom, ako žijeme naše kresťanstvo a našu príslušnosť k reholi. Preto sa usilujeme najavo svoju identitu /138/.

Porovnaj: 137 Lk 10, 27; 1 Jn 4, 12
138 Mt 10, 32-33; Lk 9, 26

To nás povzbudzuje k tomu, aby sme sa plne venovali rozvoju našej rehole a uskutočňovali jej poslanie v Cirkvi. A tiež k tomu, aby sme považovali za svoje radosti a bolesti spolubratov na celom svete./139/.

Chceme poznať a stále viac vedieť o dejinách a spiritualite našej rehole a stále sa snažíme žiť v úcte k jej zdravým tradíciám.

Odchod z rehole

105. Ak má spolubrat po večných sľuboch ťažkosti so zotrvaním v reholi, nech sa venuje so všetkou vážnosťou rozlišovaniu, aby spoznal Božiu vôľu.

V takej situácii nech sa spolubratia a osobitne predstavení usilujú byť blízko pri ňom, najmä v modlitbe a v bratskom rozhovore.

Can 684 -704

Ak by však predsa došlo k rozhodnutiu pre dočasné alebo trvalé vystúpenie z rehole, či na prianie spolubrata alebo z nariadenia predstavených, treba postupovať podľa predpisov vlastného práva a všeobecného práva Cirkvi.

Can 702

Spolubrat, ktorý dobrovoľne opúšťa rehoľu, alebo je právoplatne prepustený, nemôže požadovať žiadnu náhradu od inštitútu za akúkoľvek ním vykonanú činnosť. Predstavení sa však postarajú o pomoc v zmysle spravodlivosti a evanjeliovej lásky.

Porovnaj: 139 Rim 12, 15; 1 Kor 12, 26

Konštitúcie rehole

Can 587 §2
Can 583

106. Zmena textov týchto Konštitúcií si vyžaduje schválenie generálnej kapituly najmenej dvomi tretinami hlasov a súhlas Svätej stolice. Jej prislúcha aj autentický výklad týchto zmien.

107. V generálnych štatútoch sú obsiahnuté nevyhnutné praktické normy pre aplikáciu základných zásad Konštitúcií.

Can 587 §4

Zmeny generálnych štatútov, ktoré by časom bolo vhodné zaviesť, sú vyhradené generálnej kapitule, ktorá musí prejaviť svoju vôľu v každom prípade aspoň dvoma tretinami hlasov.

Can 578
Can 598 §2
Can 662

108. Dodržiavanie našich Konštitúcií je znakom nášho spojenia s Cirkvou a zároveň veľmi účinným prostriedkom, ako udržať našu charizmu vždy živú. Preto si pripomíname povinnosť zachovávať ich, ktorú sme na seba prevzali v slávnostných sľuboch, a neustále sa usilujeme odkrývať ich hlboký zmysel a prispôbovať im náš život.

